

GESCHILLENCOMMISSIES & BEZWARENCOMMISSIES & KLACHTENCOMMISSIE

J A A R V E R S L A G

Commissies voor geschillen medezeggenschap katholiek onderwijs

Schooljaar

Commissie voor geschillen decentraal georganiseerd overleg katholiek onderwijs

2 0 0 5

Bezwarencommissies functiewaardering katholiek onderwijs en confessioneel bve

2 0 0 6

Klachtencommissie katholiek onderwijs

Den Haag, april 2007

Bureau van de geschillen-, bezwaren- en klachtencommissies
Postbus 82324
2508 EH Den Haag

telefoonnummer : 070-3457097
e-mailadres : info@geschillencies-klachtencies.nl

WEBSITE: WWW.GESCHILLENCIES-KLACHTENCIES.NL

INHOUDSOPGAVE

- TEN GELEIDE
pagina 5

- 1** ALGEMEEN
pagina 7

- 2** DE BIJ DE COMMISSIES AANGESLOTEN SCHOLEN/INSTELLINGEN
pagina 9

 - 2.1 COMMISSIES VOOR MEDEZEGGENSCHAPSGESCHILLEN
pagina 9
 - 2.2 COMMISSIE VOOR GESCHILLEN EN ARBITRAGE DECENTRAAL
GEORGANISEERD OVERLEG
pagina 9
 - 2.3 BEZWARENCOMMISSIE FUNCTIEWAARDERING KATHOLIEK ONDERWIJS
pagina 9
 - 2.4 BEZWARENCOMMISSIE FUNCTIEWAARDERING CONFESSIONEEL BVE
pagina 10
 - 2.5 KLACHTENCOMMISSIE KATHOLIEK ONDERWIJS
pagina 10

- 3** SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES
pagina 11

- 4** HET SECRETARIAAT VAN DE GESCHILLEN-, BEZWAREN- EN
KLACHTENCOMMISSIES
pagina 13

- 5** DE DOOR DE COMMISSIES BEHANDELDE GESCHILLEN, BEZWAREN EN
KLACHTEN
pagina 16

 - 5.1 DE AANTALLEN BEHANDELDE GESCHILLEN MEDEZEGGENSCHAP EN DGO
pagina 16
 - 5.2 DE AANTALLEN BEHANDELDE BEZWAREN
pagina 16

- 5.3 DE CIJFERMATIGE GEGEVENS BETREFFENDE DE BEHANDELDE
KLACHTEN
pagina 17
- 6 UITSPRAKEN EN ADVIEZEN VAN DE COMMISSIES IN HET SCHOOLJAAR
2005-2006
pagina 20
- 6.1 DE KORT SAMENGEVATTE UITSPRAKEN VAN DE GESCHILLEN-
COMMISSIES
pagina 20
- 6.2 DE KORT SAMENGEVATTE UITSPRAKEN VAN DE BEZWARENCOMMISSIES
FUNCTIEWAARDERING
pagina 20
- 6.3 EEN SELECTIE UIT DE ADVIEZEN VAN DE KLACHTENCOMMISSIE
pagina 41
- 7 DE HUISHOUDELIJKE VERGADERINGEN VAN DE COMMISSIES EN HET
OVERLEG (VAN DE VOORZITTERS) VAN DE COMMISSIES
pagina 61
- DE WEBSITE VAN DE GESCHILLEN-, BEZWAREN- EN KLACHTEN
COMMISSIES
pagina 62

TEN GELEIDE

Met ingang van 1 januari 2007 zijn voor het primair en speciaal onderwijs alsmede het voortgezet onderwijs de bepalingen van de Wet medezeggenschap op scholen (WMS) van kracht geworden.

In de WMS is bepaald dat de commissie voor geschillen kennis neemt van geschillen tussen het bevoegd gezag en de medezeggenschapsraad, de gemeenschappelijke medezeggenschapsraad, de deelraad, de groepsmedezeggenschapsraad, of een geleiding van de genoemde raden, of de themaraad. De WMS biedt een toename van mogelijkheden om geschillen bij de commissie voor geschillen aanhangig te maken.

In verband met de invoering van de WMS hebben de commissies voor medezeggenschapsgeschillen voor het katholiek onderwijs de geschillenregeling per 1 januari 2007 aangepast. De tekst van de gewijzigde geschillenregeling is op de website van de commissies gepubliceerd.

In de WMS is bepaald dat er één landelijke commissie voor geschillen is waarbij elke school, regionaal expertisecentrum en centrale dienst is aangesloten. In artikel 43 van de WMS is geregeld dat de landelijke commissie voor geschillen per 1 januari 2008 haar werkzaamheden begint.

De besturen-, ouder- en vakorganisaties, die betrokken zijn bij de WMS, hebben voor het vormgeven van de centrale landelijke commissie voor geschillen een tijdelijke werkgroep ingesteld. Mr. J.M. Vrakking is benoemd tot voorzitter van de werkgroep. De werkgroep heeft tot taak de opzet en inrichting van centrale landelijke commissie voor geschillen en haar ondersteuning uit te werken.

Voor de beroeps- en volwasseneneducatie (BVE) blijft voorsnog de Wet medezeggenschap onderwijs 1992 (WMO 1992) van kracht. Bij de Raad van State is inmiddels het wetsvoorstel tot wijziging van de Wet educatie en beroepsonderwijs en van de Wet op de ondernemingsraden in verband met de medezeggenschap van personeel en deelnemers in de educatie en het beroepsonderwijs aanhangig gemaakt.

Ten aanzien van de medezeggenschap voor het hoger beroepsonderwijs (HBO) geldt het bepaalde in de artikelen 10.17 tot en met 10.39 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW)

Begin maart 2006 is het advies van de Werkgroep 'verbetering klachtenregeling' verschenen.

Deze werkgroep is in het leven geroepen door de organisaties in het onderwijs en het ministerie van OCW om te bezien hoe de klachtenregeling in het onderwijs binnen de huidige wettelijke kaders kan worden verbeterd. In de werkgroep zijn de besturenorganisaties, ouderorganisaties, personeelsorganisaties en de landelijke klachtencommissies vertegenwoordigd geweest.

Over het advies is overleg geweest tussen de organisaties en het ministerie van OCW.

In februari 2006 is de Expertgroep Klachtenregeling PO/VO ingesteld. De expertgroep is nagegaan of wetswijzigingen noodzakelijk zijn. De expertgroep heeft in augustus 2006 haar advies uitgebracht.

De expertgroep legt nadruk op het klachtrecht als een onderdeel van het kwaliteitsbeleid van de school en op het belang van de behandeling van een klacht op het niveau van de school.

De minister onderschrijft de aanbevelingen die de expertgroep terzake doet. De expertgroep stelt daarnaast voor het verschil tussen de interne en de externe klachtenbehandeling duidelijk te markeren. Een aantal klachtencommissies heeft zich tot de minister gewend met een commentaar op het advies van de expertgroep. Daarin is onder meer aangegeven dat het voorstel van de expertgroep om een klacht altijd pas in tweede instantie aan de externe klachtencommissie te kunnen voorleggen voor de klager maar mogelijk ook voor het bevoegd gezag een verslechtering inhoudt ten opzichte van de huidige praktijk. Bovendien is het voorstel van de expertgroep ook niet in lijn met wat de wetgever in 1998 voor ogen heeft gestaan, namelijk een laagdrempelige voorziening om een klacht bij een commissie met een onafhankelijke voorzitter te kunnen indienen.

De klachtencommissie voor het katholiek onderwijs heeft meegewerkt aan het concipiëren van het commentaar.

's-Gravenhage, april 2007

1 ALGEMEEN

DE COMMISSIES VOOR MEDEZEGGENSCHAPSGESCHILLEN VOOR HET KATHOLIEK ONDERWIJS

Voor het katholiek primair en speciaal onderwijs zijn twee commissies voor medezeggenschapsgeschillen ingesteld, waarbij de voorzitter en de leden van de ene commissie fungeren als respectievelijk plaatsvervangend voorzitter en plaatsvervangende leden van de andere commissie en omgekeerd.

De werkring van de twee commissies is als volgt:

De werkzaamheden van de commissie voor medezeggenschapsgeschillen voor het katholiek primair en speciaal onderwijs in Noord-Nederland strekken zich uit over alle aangesloten scholen in de provincies Groningen, Friesland, Drenthe, Overijssel, Flevoland, Gelderland, Utrecht, Noord-Holland en Zuid-Holland.

De werkzaamheden van de commissie voor medezeggenschapsgeschillen voor het katholiek primair en speciaal onderwijs in Zuid-Nederland strekken zich uit over alle aangesloten scholen in de provincies Zeeland, Noord-Brabant en Limburg.

Voor het beroepsonderwijs, de volwasseneneducatie en het voortgezet onderwijs functioneren de commissies voor medezeggenschapsgeschillen voor het katholiek beroepsonderwijs, volwasseneneducatie en voortgezet onderwijs in Noord-Nederland en in Zuid-Nederland.

De werkring van de twee commissies is identiek aan die van de commissies voor het funderend onderwijs.

Voor het katholiek hoger beroepsonderwijs is de commissie voor medezeggenschapsgeschillen voor het katholiek hoger beroepsonderwijs ingesteld.

DE COMMISSIE VOOR GESCHILLEN EN ARBITRAGE DECENTRAAL GEORGANISEERD OVERLEG VOOR HET KATHOLIEK ONDERWIJS

De commissie voor geschillen en arbitrage decentraal georganiseerd overleg neemt kennis van geschillen met betrekking tot zaken die behoren tot de competentie van het decentraal georganiseerd overleg (DGO).

Tot de competentie van het DGO behoren de aangelegenheden van algemeen belang voor de bijzondere rechtstoestand van het personeel waarover door of namens het bevoegd gezag overleg wordt gevoerd met de daarvoor in aanmerking komende personeelsorganisaties.

Er functioneert één commissie voor geschillen en arbitrage decentraal georganiseerd overleg voor het katholiek primair onderwijs en voor het katholiek beroepsonderwijs en voortgezet onderwijs.

DE BEZWARENCOMMISSIE FUNCTIEWAARDERING VOOR HET KATHOLIEK ONDERWIJS

De bezwarencommissie functiewaardering behandelt bezwaren van werknemers tegen de beschrijving en/of waardering van hun functie en/of de gevolgde procedure.

Er is één bezwarencommissie functiewaardering ingesteld voor het katholiek primair onderwijs, speciaal onderwijs, voortgezet onderwijs, verzorgingsinstellingen en centrale diensten. De werkzaamheden van de commissie strekken zich uit over alle aangesloten scholen/instellingen.

DE BEZWARENCOMMISSIE FUNCTIEWAARDERING CONFESSIONEEL BVE

Voor de BVE-sector is door de Stichting Rechtspraak en Geschillen Confessioneel BVE de Bezwarencommissie functiewaardering confessioneel BVE ingesteld. De medewerkers van het secretariaat van de geschillen-, bezwaren- en klachtencommissies voor het katholiek onderwijs ondersteunen sedert 2000 de Bezwarencommissie functiewaardering confessioneel BVE.

DE KLACHTENCOMMISSIE VOOR HET KATHOLIEK ONDERWIJS

Het secretariaat ondersteunt eveneens de klachtencommissie voor het katholiek onderwijs.

2 DE BIJ DE COMMISSIES AANGESLOTEN SCHOLEN/ INSTELLINGEN

2.1 COMMISSIES VOOR MEDEZEGGENSCHAPSGESCHILLEN

Op grond van het bepaalde in artikel 18 van de Wet medezeggenschap onderwijs 1992 en in artikel 30 van de Wet medezeggenschap op scholen alsmede het bepaalde in artikel 10.26 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek geldt voor elke school/instelling dat deze is aangesloten bij een commissie voor medezeggenschaps-geschillen.

Uitgaande van de teldatum 1 oktober 2006 zijn bij de commissies voor medezeggen-schapsgeschillen aangesloten:

	<i>scholen/instellingen</i>	<i>leerlingen</i>
- Primair onderwijs en speciaal onderwijs	2.340	577.111
- Beroepsonderwijs, volwasseneneducatie en voortgezet onderwijs	<u>183</u>	<u>291.828</u>
Totaal	2.523	868.939

Bij de commissie voor medezeggenschaps-geschillen voor het katholiek hoger beroeps-onderwijs zijn 5 instellingen aangesloten.

2.2 COMMISSIE VOOR GESCHILLEN EN ARBITRAGE DECENTRAAL GEORGANISEERD OVERLEG

Uitgaande van de teldatum 1 oktober 2006 zijn bij de commissie voor geschillen en arbi-trage dgo aangesloten:

	<i>scholen/instellingen</i>	<i>leerlingen</i>
- Primair onderwijs en speciaal onderwijs	2.340	577.111
- Beroepsonderwijs, volwasseneneducatie en voortgezet onderwijs	<u>183</u>	<u>291.828</u>
Totaal	2.523	868.939

2.3 BEZWARENCOMMISSIE FUNCTIEWAARDERING KATHOLIEK ONDERWIJS

Uitgaande van de teldatum 1 oktober 2006 zijn bij de bezwarencommissie functiewaarde-ring katholiek onderwijs aangesloten:

	<i>scholen/instellingen</i>	<i>leerlingen</i>
- Primair onderwijs en speciaal onderwijs	2.340	577.111
- Voortgezet onderwijs	<u>174</u>	<u>258.407</u>
Totaal	2.514	835.518

2.4 **BEZWARENCOMMISSIE FUNCTIEWAARDERING CONFESSIONEEL BVE**

Bij de bezwarencommissie functiewaardering confessioneel bve zijn 22 instellingen aangesloten.

2.5 **KLACHTENCOMMISSIE KATHOLIEK ONDERWIJS**

Uitgaande van de teldatum 1 oktober 2006 zijn bij de klachtencommissie aangesloten:

	<i>scholen/instellingen</i>	<i>leerlingen</i>
- Primair onderwijs en speciaal onderwijs	1.656	423.402
- Beroepsonderwijs, volwasseneneducatie en voortgezet onderwijs	<u>101</u>	<u>185.644</u>
Totaal	1.847	609.046

3 DE SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES

De samenstelling van de **Commissie voor medezeggenschapszaken voor het katholiek onderwijs** is in de verslagperiode als volgt geweest:

mr. A. Jurgens (Mierlo), voorzitter van de Commissies voor het PO en SPEO, van de Commissies voor het BVE en VO en van de Commissie voor het HBO.

mr. J. Vrakking (Naarden), voorzitter van de Commissies voor het PO en SPEO, van de Commissies voor het BVE en VO en van de Commissie voor het HBO.

mr. dr. W. Beurskens (Maastricht), lid van de Commissie voor het PO en SPEO in Zuid-Nederland, plaatsvervangend lid van de Commissie PO en SPEO in Noord-Nederland en plaatsvervangend lid van de Commissie voor het HBO.

De heer Beurskens is gekozen door de medezeggenschapsraden.

mr. J. de Kok (Leidschendam), lid van de Commissie voor het PO en SPEO in Noord-Nederland, plaatsvervangend lid van de Commissie voor het PO en SPEO in Zuid-Nederland, lid van de Commissie voor het BVE en VO in Noord-Nederland, plaatsvervangend lid van de Commissie BVE en VO in Zuid-Nederland en lid van de Commissie voor het HBO.

De heer De Kok is gekozen door de bevoegde gezagsorganen.

mr. A. Kortmann-Huysmans (H. Landstichting), lid van de Commissie voor het PO en SPEO in Noord-Nederland en plaatsvervangend lid van de Commissie voor het PO en SPEO in Zuid-Nederland.

Mevrouw Kortmann-Huysmans is gekozen door de medezeggenschapsraden.

mr. G. Prick (Heerlen), lid van de Commissie voor het PO en SPEO in Zuid-Nederland en plaatsvervangend lid van de Commissie voor het PO en SPEO in Noord-Nederland.

De heer Prick is gekozen door de bevoegde gezagsorganen.

mr. P. Pruyboom-Wagenaar (Son), lid van de Commissie voor het BVE en VO in Zuid-Nederland en plaatsvervangend lid van de Commissie voor het BVE en VO in Noord-Nederland.

Mevrouw Pruyboom-Wagenaar is gekozen door de medezeggenschapsraden.

P. Voskamp (Zwolle), lid van de Commissie voor het BVE en VO in Noord-Nederland, plaatsvervangend lid van de Commissie voor het BVE en VO in Zuid-Nederland, lid van de Commissie voor het HBO.

De heer Voskamp is gekozen door de medezeggenschapsraden.

mr. H. Zurlohe, lid van de Commissie voor het BVE en VO in Zuid-Nederland, plaatsvervangend lid van de Commissie voor het BVE en VO in Noord-Nederland en plaatsvervangend lid van de Commissie voor het HBO.

De heer Zurlohe is gekozen door de bevoegde gezagsorganen.

De samenstelling van de **Commissie voor geschillen en arbitrage decentraal georganiseerd overleg katholiek onderwijs** is in de verslagperiode als volgt geweest:

mr. J. Vrakking (Naarden), voorzitter;
mr. A. Jurgens (Mierlo), voorzitter;
mr. H. Zurlohe (Haarlem), lid, gekozen door de bevoegde gezagsorganen;
mr. J. de Kok (Leidschendam), plv. lid, gekozen door de bevoegde gezagsorganen;
mr. dr. W. Beurskens (Maastricht), lid, gekozen door de medezeggenschapsraden.
P. Voskamp (Zwolle), plv. lid, gekozen door de medezeggenschapsraden.

De samenstelling van de **Bezwarencommissie functiewaardering voor het katholiek onderwijs** is in de verslagperiode als volgt geweest:

mr. J. Vrakking (Naarden), voorzitter;
mr. A. Jurgens (Mierlo), voorzitter;
mr. J. de Kok (Leidschendam), lid, gekozen door de bevoegde gezagsorganen;
mr. H. Zurlohe (Haarlem), plv. lid, gekozen door de bevoegde gezagsorganen;
P. Voskamp (Zwolle), lid, gekozen door de medezeggenschapsraden.
mr. dr. W. Beurskens (Maastricht), plv. lid, gekozen door de medezeggenschapsraden.

De samenstelling van de **Bezwarencommissie functiewaardering voor het confessioneel bve** is in de verslagperiode als volgt geweest:

mr. J. Vrakking (Naarden), voorzitter;
A. van Vliet (Zwolle), plv. voorzitter vanaf december 2005;
B. de Louweren (Breda), lid, voorgedragen door de bevoegde gezagsorganen;
mr. E. de Jager (Nunspeet), voorgedragen door de bevoegde gezagsorganen;
P. Voskamp (Zwolle), lid, voorgedragen door de personeelsorganisaties;
drs. A. van Kleef (Oss), plv. lid, voorgedragen door de personeelsorganisaties.

De samenstelling van de **Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs** is in de verslagperiode als volgt geweest:

Voorzitter:
mr. H. Laumen (Cadier en Keer);
mr. F. Veenhof (Haarlem);
mr. J. Vrakking (Naarden).

Leden:
H. Berben (Heerlen) lid tot mei 2006;
drs. J. van Bree (Hoensbroek);
drs. W. Claasen (Eindhoven);
mr. M. Donkers (Veldhoven);
drs. M. de Kok-Damave (Leidschendam) vanaf 1 januari 2007
drs. A. van den Maagdenberg (Mook);
J. Montanus (Voorburg);
H. Schillings (Heerlen);
mr. H. Zurlohe (Haarlem).

4 HET SECRETARIAAT VAN DE GESCHILLEN-, BEZWAREN- EN KLACHTEN-COMMISSIES

De medewerkers van het secretariaat:

mr. A. Cluitmans-Souren, algemeen secretaris en hoofd van het bureau;
mr. M. de Bont-Hanenkamp, adjunct-secretaris;
A. Khedoe-Soerdjballi, medewerker juridische ondersteuning;
mr. H. Nentjes, adjunct-secretaris;
I. Plug, beleidsondersteunend medewerker;
M. Rog, administratief medewerker; en
M. Stamm, adjunct-secretaris tot 1 september 2005.

De ambtelijk secretarissen ondersteunen, in de meest ruime zin van het woord, de commissies bij de behandeling van de geschillen, bezwaren en klachten.

Tot hun taken behoren onder meer: de instructie van de aangemelde zaken in overleg met de voorzitter, het vervaardigen van notities in meer complexe zaken, het bijwonen van de zittingen, het concipiëren van de uitspraken aan de hand van de beraadslaging door de commissie en de verzorging van de eindredactie, het opstellen van nota's van algemene aard, alsmede het volgen van de van belang zijnde ontwikkelingen in literatuur, wetgeving en rechtspraak, waartoe ook aan symposia en trainingen wordt deelgenomen.

Begin maart 2006 is het advies van de werkgroep 'verbetering klachtenregeling' verschenen.

Deze werkgroep is in het leven geroepen door de organisaties in het onderwijs en het ministerie van OCW om te bezien hoe de klachtenregeling in het onderwijs binnen de huidige wettelijke kaders kan worden verbeterd. In de werkgroep zijn besturenorganisaties, ouderorganisaties, personeelsorganisaties en landelijke klachtencommissies vertegenwoordigd geweest.

De vertegenwoordiging vanuit de landelijke klachtencommissies bestond uit de heer mr. H. Nentjes. Over het advies is ook overleg geweest tussen de organisaties en het ministerie van OCW.

In februari 2006 is een expertgroep ingesteld. De expertgroep moest nagaan of er wetswijzigingen moeten komen. De expertgroep heeft in augustus 2006 haar rapport uitgebracht.

De vaste secretarissen nemen deel aan het overleg dat periodiek plaatsvindt tussen de secretarissen van de diverse geschillencommissies respectievelijk klachtencommissies.

Doel van dit overleg is om onder meer informatie uit te wisselen over de activiteiten van de commissies en om belangwekkende uitspraken en adviezen van de commissies te bespreken.

In de verslagperiode is het secretarissenoverleg van de geschillencommissies tweemaal in vergadering bijeen geweest. Het secretarissenoverleg van de klachtencommissies is eenmaal in vergadering bijeen geweest.

Mr. A. Cluitmans-Souren heeft op 4 november 2005 op het landelijk congres van Kluwer en het ITS/Nijmegen inzake medezeggenschap een inleiding gehouden over de geschillenregeling in de WMO en de WMS.

De vaste secretarissen verzorgen cursussen en inleidingen over het behandelen van medezeggenschapsgeschillen, klachten en bezwaren inzake functiewaardering.

De mrs. M. de Bont-Hanenkamp en A. Cluitmans-Souren verzorgen het jurisprudentie-deel van de artikelsgewijze toelichting op de WMO van het Handboek medezeggenschap in het onderwijs van Uitgeverij Kluwer.

Mr. H. Nentjes is vaste medewerker van het Nederlands Tijdschrift voor Onderwijsrecht en Onderwijsbeleid (NTOR) om de rubriek 'Stand van wetgeving' te schrijven.

Mr. A. Cluitmans-Souren is redactielid van het Handboek Wet medezeggenschap scholen dat door SDU te Den Haag wordt uitgegeven.

Voorts hebben de secretarissen in de verslagperiode publicaties in onderwijsbladen en -uitgaven verzorgd.

De volgende publicaties van de secretarissen zijn vanaf 1999 verschenen:

Bont-Hanenkamp, mr. M.G. de en mr. A. Cluitmans-Souren. Veranderingen in het voortgezet en voortgezet speciaal onderwijs, *Handboek medezeggenschap in het onderwijs*, I-1055, Alphen aan den Rijn, Samsom B.V.

Bont-Hanenkamp, mr. M.G. de en mr. A. Cluitmans-Souren. Kwaliteitsbeleid in school. *Handboek medezeggenschap in het onderwijs*, I-1060, Alphen aan den Rijn, Samsom B.V.

Bont-Hanenkamp, mr. M. de en mr. A. Cluitmans-Souren. Artikelsgewijze toelichting WMO 1992, Jurisprudentie. *Handboek medezeggenschap in het onderwijs*, I-2100, Deventer, Kluwer.

Bont-Hanenkamp, mr. M. de. Naar een evenredige vertegenwoordiging van vrouwen in de schoolleiding. *School & medezeggenschap*, nummer 10, 2001, Alphen aan den Rijn, Kluwer.

Cluitmans-Souren, mr. A. en mr. M.G. de Bont-Hanenkamp. Bovenbestuurlijke besluitvorming en medezeggenschap, *Handboek medezeggenschap in het onderwijs*, I-1080, Alphen aan den Rijn, Samsom B.V.

Cluitmans-Souren, mr. A. en mr. M.G. de Bont-Hanenkamp. MOA-budget, *Handboek medezeggenschap in het onderwijs*, I-8600, Alphen aan den Rijn, Samsom B.V.

Cluitmans-Souren, mr. A., mr. M.G. de Bont-Hanenkamp en mr. R.H. Derksen. Wijzigingen in de WMO 1992 door de invoering van de WPO, WEC en deel II WVO, *Handboek medezeggenschap in het onderwijs*, I-1056, Alphen a/d Rijn, Samsom B.V.

Cluitmans-Souren, mr. Antoinette. Procederen: welke kosten zijn hieraan verbonden? *School & medezeggenschap*, 14^e jaargang, nummer 10, oktober 1998, Alphen aan den Rijn, Samsom B.V.

Cluitmans-Souren, mr. Antoinette. Medezeggenschap kan ook te veel overleg vragen. *School & medezeggenschap*, 15^e jaargang, nummer 2, februari 1999, Alphen aan den Rijn, Samsom B.V.

Cluitmans-Souren, mr. Antoinette. De rechtsbescherming van het personeel en de ouders of leerlingen bij gedeelde medezeggenschap. *School & medezeggenschap*, nummer 11, november 1999, Alphen aan den Rijn, Samsom B.V.

Cluitmans-Souren, mr. Antoinette. De procedure bij de klachtencommissie. *School & medezeggenschap*, 16^e jaargang, nummer 4, april 2000, Alphen aan den Rijn, Samsom B.V.

Cluitmans-Souren, mr. Antoinette. Medezeggenschapsgeschillen, hoe los je deze op? *School & medezeggenschap*, 17^e jaargang, nummer 3, maart 2001, Samsom B.V., Alphen aan den Rijn.

- Cluitmans-Souren, mr. A. Initiatiefrecht van de MR op grond van de WHW. *School en Wet*, 1998, nummer 8, Alphen aan den Rijn, Samsom B.V.
- Cluitmans-Souren, mr. A. en mr. M. de Bont-Hanenkamp. Uitspraak van de Commissie voor medezeggenschapsgeschillen voor het katholiek primair en speciaal onderwijs in Zuid-Nederland d.d. 29 november 1999 en Uitspraak van de Landelijke geschillencommissie samenwerkingsverbanden WSNS. Zorgplan 1999. *Nederlands Tijdschrift voor Onderwijsrecht en Onderwijsbeleid (NTOR)*, 2000, nummer 2, Jurisprudentie, Rotterdam, Stichting NTOR.
- Cluitmans-Souren, mr. A., mr. A. ten Berge en mr. L.H. Boersma. Jaarboek klachtrecht onderwijs 2001. Alphen aan den Rijn, Samsom B.V.
- Cluitmans-Souren, mr. A.. De bescherming van persoonsgegevens en de klachtenregeling in het onderwijs, Informatierecht en privacybescherming in het onderwijs, co-referaat voor de jaarvergadering 2001 van de Nederlandse Vereniging voor Onderwijsrecht, *NVOR-publicatie* nummer 21, Den Haag.
- Cluitmans-Souren, mr. A. Klachtopvang op het niveau van de school. *School & medezeggenschap*, nummer 11, 2002, Alphen aan den Rijn, Kluwer.
- Cluitmans-Souren, mr. A.. Klachtopvang op het niveau van de school en de behandeling van klachten door de klachtencommissie voor het katholiek onderwijs. *School & Wet*, nummer 5, 2002, Alphen aan den Rijn, Kluwer.
- Cluitmans-Souren, mr. Antoinette, Geschillenbeslechting door de geschillencommissie. *Surfen op de golven van medezeggenschap in het onderwijs. MR – stand van zaken 2006*, F. Smit (redactie), Alphen aan den Rijn, Kluwer.
- Cluitmans-Souren, mr. Antoinette, *Naar een nieuwe wet medezeggenschap op scholen*, Handboek WMS, 2006, Den Haag, SDU.
- Cluitmans-Souren, mr. Antoinette, *Eerste Kamer neemt wetsvoorstel WMS op 28 november 2006 aan*, Handboek WMS, 2007, Den Haag, SDU.
- Dam, Nely van. Mediation, voordat een conflict gaat zieken. *School & medezeggenschap*, 16e jaargang, nummer 10, oktober 2000, Alphen aan den Rijn, Samsom B.V.
- Gramberg, Peter. Reactie op kritische uitkomsten onderzoeksrapport. Klachtencommissie heeft wél belangrijke signaalfunctie. Interview van Peter Gramberg met Antoinette Cluitmans-Souren en Michiel Stamm in *Schoolbestuur*, jaargang 23, nummer 9, november 2003, 's-Gravenhage, VBKO.
- Nentjes, mr. H. Gescheiden ouders hebben beiden recht op informatie van school, Informatieverschaffing aan ouders zonder gezag (1), *School & medezeggenschap*, nummer 1, januari 2003, Alphen aan den Rijn, Kluwer.
- Nentjes, mr. H. MR heeft belangrijke taak bij ontwikkelen informatiebeleid. Informatieverschaffing aan ouders zonder gezag (2), *School & medezeggenschap*, nummer 2, februari 2003, Alphen aan den Rijn, Kluwer.
- Nentjes, mr. H. De 'vrijwillige' ouderbijdrage. *School & Wet*, nummer 4, april 2003, Alphen aan den Rijn, Kluwer.
- Nentjes, mr. H. Informatieverschaffing door de school aan niet (meer) gehuwde ouders, *Nederlands Tijdschrift voor Onderwijsrecht en Onderwijsbeleid (NTOR)*, nummer 4, 2004, Den Haag, SDU Uitgevers.

5 DE DOOR DE COMMISSIES BEHANDELDE GESCHILLEN, BEZWAREN EN KLACHTEN

5.1 DE AANTALLEN BEHANDELDE GESCHILLEN MEDEZEGGENSCHAP EN DGO

Commissies voor medezeggenschapsgeschillen voor het katholiek onderwijs onderwijs PO, SPEO, BVE, VO en HBO

De geschillen in het verslagjaar 2005/2006

Ingekomen verzoekschriften	7	
Verzoekschriften aangemeld in het schooljaar 2004-2005	1	
Totaal in behandeling		8
Ingetrokken vóór de mondelinge behandeling	2	
Behandeld in een zitting	4	
Behandeling in een zitting in het schooljaar 2006-2007	2	
Tussenuitspraak	1	
Einduitspraken	3	
Soorten geschillen:		
- Instemmingsgeschillen	3	
- Adviesgeschillen	1	
- Interpretatiegeschillen	4	

Commissie voor geschillen en arbitrage decentraal georganiseerd overleg katholiek onderwijs PO, SPEO en VO

De geschillen in het verslagjaar 2005/2006

In het verslagjaar is een geschil bij de commissie ingediend.
Dit geschil werd kort vóór de mondelinge behandeling ingetrokken.

5.2 DE AANTALLEN BEHANDELDE BEZWAREN

Bezwarencommissies functiewaardering voor het katholiek onderwijs onderwijs PO, SPEO en VO

De bezwaren in het verslagjaar 2005/2006

Ingekomen bezwaarschriften	13	
Bezwaarschriften ingekomen in het schooljaar 2003-2004	1	
Bezwaarschriften ingekomen in het schooljaar 2004-2005	8	
Totaal in behandeling		22
Op het verzoek van de commissie om nadere toelichting hebben partijen nog niet gereageerd	2	

Bezwaar vóór de mondelinge behandeling ingetrokken	3
Behandeld in een zitting	15
Behandeling in een zitting in het schooljaar 2006/2007	2

Bezwarencommissie functiewaardering voor het confessioneel BVE

In het verslagjaar 2005/2006 zijn drie bezwaarschriften ingekomen.
Eén bezwaar is in een zitting behandeld.
De behandeling van twee bezwaren vindt plaats in het schooljaar 2006-2007.

5.3 DE CIJFERMATIGE GEGEVENS BETREFFENDE DE BEHANDELDE KLACHTEN

De landelijke klachtencommissie voor het katholiek onderwijs PO, SPEO, BVE en VO

De klachten in het verslagjaar 2005/2006

Ingekomen klachten: 83.

INDELING VAN DE KLACHTEN NAAR SOORT

Onterechte behandeling of onheuse bejegening alsmede ongewenst gedrag

- I Pedagogische of didactische handelwijze leerkrachten of directie:**
 - het onverantwoord pedagogisch handelen of het creëren van een onveilig klimaat;
 - het onvoldoende begeleiden van de leerling of de verkeerde diagnose stellen.

- II Onbehoorlijk bestuur:**
Klacht over de klachtafhandeling door schoolbestuur of directie:
 - de houding en de communicatie ten opzicht van de ouders;
 - de kwaliteit van het onderwijs;
 - de veiligheid op school;
 - de hygiëne;
 - de inning van de ouderbijdrage.

- III Bevordering van de leerlingen:**
 - examenuitslagen en schooladviezen over schooltype of vervolg onderwijs.

- IV Sancties tegen leerlingen:**
 - straffen, schorsing of verwijdering.

- VI Discriminatie, agressie en geweld:**
 - gelijke gevallen niet gelijk behandelen;
 - geestelijke of fysieke intimidatie dan wel mishandeling;
 - pesten.

VII **Beschuldigingen.**

VIII **Handelwijze ten opzichte van gescheiden ouders.**

Categorie VIII valt te typeren als een subcategorie van II. Daarin gaat het wel om dossiers die gevoelig liggen en die vaak gecompliceerd zijn.

Aan categorie VII ligt ten grondslag dat de aangeklaagde beschuldigd is van iets wat als klacht te beschouwen valt.

I	Pedagogische of didactische handelwijze van de school, directie of leerkrachten	32
II	Onbehoorlijk bestuur	17
III	Beoordeling, plaatsing en bevordering van leerlingen	7
IV	Sancties	9
V	Seksuele intimidatie	0
VI	Discriminatie, agressie en geweld	14
VII	Beschuldigingen	1
VIII	Handelwijze ten opzichte van gescheiden ouders	3
	Totaal	83

KLAGERS

75 Klachten waren afkomstig van ouders van (ex-)leerlingen, 3 van personeelsleden en 1 van ex-personeelslid, 2 van leerlingen, 1 van ex-leerling en 1 anoniem.

AANGEKLAAGDEN

Bevoegd gezag	8
Leiding/directie	8
Directeur	11
School als organisatie	7
Een of meer leerkrachten	17
Leerkracht en leiding	30
Medezeggenschapsraad	1

SOORT ONDERWIJS

48 Klachten waren afkomstig uit het primair onderwijs, 29 uit het voortgezet onderwijs. De rest valt te typeren onder 'overig'.

INDELING BEËINDIGDE PROCEDURES

Niet gehandhaafd	18
Ingetrokken	8
Niet-ontvankelijk	6
Klacht gegrond	4
Klacht ongegrond	25
Klacht deels gegrond, deels ongegrond	15
Klacht aangehouden	4

In het schooljaar 2005/2006 zijn in 36 gevallen schriftelijke berichten omtrent de besluitvorming van het bevoegd gezag ontvangen (in zes gevallen is niets ontvangen).

In 35 gevallen delen de bevoegde gezagen geheel of gedeeltelijk het oordeel van de commissie over de (on)gegrondheid van de klacht.

6 UITSPRAKEN EN ADVIEZEN VAN DE COMMISSIES IN HET SCHOOLJAAR 2005-2006

6.1 DE KORT SAMENGEVATTE UITSPRAKEN VAN DE GESCHILLENCOMMISSIES

PO SPEO NN 06/01, Commissie voor medezeggenschapsgeschillen voor het katholiek primair en speciaal onderwijs in Noord-Nederland, 15 juni 2006

Interpretatiegeschil. De directie van de school heeft een wachtlijst ingesteld omdat er sprake was van een explosieve groei van leerlingen. Het bevoegd gezag heeft kort daarop de wachtlijst weer afgeschaft en de school tot groeischool verklaard. De school zal uitgroeien tot een school met 24 klassen in plaats van 16 klassen hetgeen afwijkt van de prognose in het schoolontwikkelingsplan.

De MR stelt dat er sprake is van wijziging van het schoolplan en claimt een instemmingsbevoegdheid. Het bevoegd gezag stelt zich op het standpunt dat de school alleen een schoolontwikkelingsplan heeft en dat dit niet hetzelfde is als een schoolplan is, en voorts dat de vermelding van een prognose in het schoolontwikkelingsplan geen besluit tot fixatie van de omvang van de school is.

De Commissie acht het aannemelijk gelet op de inhoud van het voorgelegde schoolontwikkelingsplan van de school, het medezeggenschapsreglement en van artikel 12 WPO dat het schoolontwikkelingsplan in elk geval een onderdeel is van een eventueel nog verder te ontwikkelen schoolplan.

De Commissie is evenwel van oordeel dat een wijziging van een in het schoolplan opgenomen prognose van de groei niet is een wijziging van het schoolplan als bedoeld in artikel 6, onder b, WMO. Die wijzigingen betreffen de beleidsbeslissingen waarvan het schoolplan de neerslag is.

De Commissie leest wel in het schoolontwikkelingsplan dat besloten is dat de groeps-grootte in de onderbouwgroepen 24 leerlingen en in de midden- en bovenbouw gemiddeld 28 leerlingen is en dat ter handhaving van deze groeps-grootte een wachtlijst gehanteerd wordt. Naar het oordeel van de Commissie maakt een besluit met betrekking tot de groeps-grootte deel uit van het onderwijskundig beleid. Zou besloten worden deze groepsomvang te wijzigen dan is hiervoor de instemming van de medezeggenschapsraad nodig.

Ten aanzien van het standpunt van het bevoegd gezag dat de toelating van leerlingen op grond van de WPO voorbehouden is aan het bevoegd gezag merkt de Commissie het volgende op.

Op grond van artikel 40 WPO berust de beslissing over toelating van leerlingen bij het bevoegd gezag. Daaraan doet niet af dat ingevolge artikel 7, aanhef en onder l, WMO elk besluit met betrekking tot de vaststelling of wijziging van het beleid met betrekking tot de toelating en verwijdering van leerlingen vooraf voor advies dient te worden voorgelegd aan de medezeggenschapsraad.

Blijkens het schoolontwikkelingsplan houdt het toelatingsbeleid voor zover hier van belang in dat een beperking van de toelating van leerlingen op de A-school aan de orde is indien de groepen groter worden dan in het schoolontwikkelingsplan is aangegeven. Nu het bevoegd gezag ter zitting heeft verklaard dat de groeps-grootte gehandhaafd blijft, is het besluit om geen wachtlijst te hanteren op zichzelf geen wijziging van het toelatingsbeleid.

Ten aanzien van de vraag of mogelijk een andere medezeggenschapsaangelegenheid aan de orde is, oordeelt de Commissie dat een besluit dat een dergelijke, in de woorden van het bevoegd gezag explosieve groei van de school tot gevolg heeft, aan te merken is als een besluit met betrekking tot belangrijke uitbreiding van de werkzaamheden van de

school dan wel vaststelling of wijziging van het beleid ter zake. Voor dit besluit is het voorafgaand advies van de MR vereist. Voorts is de instemming van het personeelsdeel respectievelijk het ouderdeel van de MR vereist voor de regeling van de gevolgen van het besluit voor het personeel en de leerlingen en ouders.

Ingevolge artikel 35, vierde lid, van het medezeggenschapsreglement (gelijkluidend aan artikel 11, vierde lid, WMO) kan pas nadat deze besluiten definitief genomen zijn, uitvoering gegeven worden aan het besluit waarvoor advies aan de MR is gevraagd, tenzij dringende redenen in het belang van de school eerdere tenuitvoerlegging noodzakelijk maken.

PO SPEO ZN 05/02, Commissie voor medezeggenschapsgeschillen voor het katholiek primair en speciaal onderwijs in Zuid-Nederland, 26 september 2005

Het bevoegd gezag heeft op 21 december 2004 de gewijzigde bestuursbegroting 2004 en de bestuursbegroting 2005 ter kennis gebracht aan de MR. Het bestuur erkent dat de MR een adviesbevoegdheid ten aanzien van de bestuursbegroting toekomt op grond van artikel 7, aanhef en onder c, WMO. De gewijzigde bestuursbegroting 2004 is evenwel niet voor advies aan de MR voorgelegd. Het bestuur is er voorts niet zeker van dat de bestuursbegroting 2005 wel voor advies aan de MR is voorgelegd. In elk geval verklaart de MR ter zitting geen adviesaanvraag over de bestuursbegroting 2005 te hebben ontvangen.

De Commissie overweegt dat op grond van het verklaarde ter zitting er vooralsnog van uitgegaan moet worden dat ten aanzien van de bestuursbegroting 2005 de adviesprocedure zoals bedoeld in artikel 12 WMO niet is gevolgd. Onder verwijzing naar het bepaalde in de artikelen 5, vijfde lid, 11, eerste lid, 12, en 22, derde lid, onder b, van de WMO alsmede de 'Code Goed Bestuur PO' welke code onder meer bepalingen bevat ten aanzien van intern toezicht (4); motivering en verantwoording van handelen (14 – 16) en onafhankelijkheid (17 en 18), besluit de Commissie de behandeling aan te houden ten einde partijen in de gelegenheid te stellen op de kortst mogelijke termijn met elkaar in overleg te treden over de bestuursbegroting 2005, zulks met in achtneming van het bepaalde in de hiervoor genoemde artikelen van de WMO en van de Code Goed Bestuur PO. De Commissie acht het wenselijk bij dit overleg ook de wijziging van de bestuursbegroting 2004 te betrekken.

PO SPEO ZN 06/01, Commissie voor medezeggenschapsgeschillen voor het katholiek primair en speciaal onderwijs in Zuid-Nederland, 2 februari 2006

Interpretatiegeschil. Het bevoegd gezag heeft besloten met ingang van het schooljaar 2005-06 het aantal adv-dagen voor een voltijd docent terug te brengen van 14 dagen naar 7, 73 dag. De MR stelt dat het besluit van het bevoegd gezag een wijziging inhoudt van de verlofregeling. Volgens het oude beleid had het personeel recht op 14 adv-dagen per jaar ongeacht het aantal schoolweken. Het bevoegd gezag stelt dat het met het nieuwe besluit uitvoering geeft aan de regeling zoals opgenomen in het rechtspositiebesluit en de CAO. Het stelt dat voorheen de arbeidsduur niet conform de normjaartaak is ingevuld, dat het aantal uren dat de normjaartaak aangeeft niet werd gehaald. De school gaat uit van een arbeidsduur van 1790 uur, 1010 lesuren en 1659 uur feitelijke werktijd. Een fulltime docent moet 1659 uur werken, waarvan maximaal 930 lesuren. Het verschil tussen de 1010 lesuren en de 930 lesuren betreft de 80 adv-lesuren. Het personeel krijgt hier nog 7½ dag adv bij.

De samengevatte overwegingen en het oordeel van de Commissie luiden als volgt.

De vaststelling van het aantal adv-dagen en de wijze waarop deze genoten worden, is een besluit met betrekking tot de aangelegenheid vaststelling of wijziging van de verlofregeling van het personeel, waarvoor de instemming van de PMR is vereist. Ingevolge artikel 13, eerste lid WMO zijn de bijzondere bevoegdheden van de PMR niet van toepassing voor zover een aangelegenheid reeds inhoudelijk is geregeld in een CAO. In de CAO-PO is onder artikel G22 een regeling opgenomen voor verlof in verband met de arbeidsduurverkorting. Gelet op artikel 13, eerste lid, WMO dient bezien te worden of artikel G22 van de CAO-PO volgens de hiervoor aangegeven maatstaf nog ruimte biedt voor eigen beleid van de werkgever.

De Commissie geeft de tekst van artikel G22 CAO-PO weer en komt tot de conclusie dat de tekst van artikel G22 van de CAO-PO behalve met inachtneming van het bepaalde in het vijfde lid geen ruimte biedt voor een ander besluit. Het bevoegd gezag is gehouden de regeling van artikel G22 van de CAO-PO zoals weergegeven te volgen en voor de PMR resteert op grond van artikel 13, eerste lid WMO geen bijzondere medezeggenschapsbevoegdheid. De regeling van de CAO-PO resulteert daarin dat de adv voor een fulltime docent met een normjaartaak van 1790 uren 14 hele dagen adv en een deel van een dag corresponderend met 3 lesuren bedraagt uitgaande van een lesdag van 5,5 uur. De Commissie stelt bindend vast dat het vaststellen van het aantal adv-dagen een aangelegenheid is als bedoeld in artikel 8, eerste lid, onder e, WMO en dat gelet op het bepaalde in artikel G22 van de CAO-PO ingevolge artikel 13, eerste lid, WMO de bijzondere bevoegdheid van de PMR in dezen niet van toepassing is.

De Commissie merkt ten overvloede nog het volgende op.

Het bevoegd gezag gaat er in zijn berekeningen van uit dat de normjaartaak, dat wil zeggen het feitelijk aantal te werken uren per jaar, overeen dient te komen met het totaal aantal schooluren.

De Commissie merkt op dat de normjaartaak wordt ingevuld op basis van het taakbeleid dat met instemming van de PMR wordt vastgesteld. Het komt de Commissie voor dat in de praktijk de toebedeelde taken niet slechts binnen de schooltijd worden vervuld maar dat het personeel ook buiten de schooltijd uren maakt ter vervulling van de opgedragen taken. Een en ander dient in het taakbeleid zichtbaar te zijn. Het bevoegd gezag gaat er in zijn berekeningen voorts van uit dat door de enkele aftrek van 80 lesuren van de lesentaak de adv reeds genoten wordt. Deze opvatting strookt niet met het bepaalde in artikel G22 van de CAO-PO zoals in de uitspraak weergegeven.

BVE VO ZN 06/01, Commissie voor medezeggenschapsgeschillen voor het katholiek beroepsonderwijs, volwasseneneducatie en voortgezet onderwijs in Zuid-Nederland, 27 juni 2006

Instemmingsgeschil en interpretatiegeschil

Ten aanzien van de beschrijving en waardering van de functie van Collegedirecteur heeft het bevoegd gezag de MR om instemming conform de overeengekomen Uitvoeringsregeling FUWA BVE gevraagd. De MR heeft de instemming geweigerd en partijen hebben afgesproken hun geschil voor te leggen aan de Commissie voor medezeggenschapsgeschillen. Het bevoegd gezag stelt in de procedure te twijfelen aan de bevoegdheid van de Commissie inzake het geschil. De MR stelt dat er tot aan de aanmelding van het geschil geen verschil van mening heeft bestaan tussen partijen over de bevoegdheid van de Commissie. Voorts meent de MR dat er sprake is van een wijziging van het beleid met betrekking tot functiebeloning en functiedifferentiatie. Partijen verzoeken de Commissie ook om een uitspraak over de vraag of de MR een bevoegdheid toekomt ten aanzien van het opnemen van een functie in het functieboek.

De commissie acht zich niet bevoegd te oordelen over het instemmingsgeschil. Het betreft

geen geschil als bedoeld in artikel 19 WMO. Partijen hebben geen gebruik gemaakt van de mogelijkheden die artikel 15, derde lid, onder d en e, WMO biedt om andere geschillen aan de Commissie ter beoordeling voor te leggen. Ten aanzien van de interpretatievragen oordeelt de Commissie als volgt. De beschrijving en waardering van een functie is niet de wijziging of vaststelling van het beleid met betrekking tot functiebeloning of functiedifferentiatie maar de uitvoering van dat beleid. De commissie merkt op dat eerder een voorstel tot wijziging van de managementstructuur niet de instemming van de MR heeft verkregen. De Commissie werpt de vraag op of de voorgestelde functiebeschrijving en –waardering niet als een gevolg te beschouwen is van de regeling die nadien is vastgesteld zonder dat de instemming van de MR daarvoor is gevraagd.

Ten aanzien van de vraag of de MR een bevoegdheid toekomt ten aanzien van het vaststellen of wijzigen van het functieboek gaat de Commissie uit van de definitie van functieboek in de CAO BVE. Op basis daarvan komt de Commissie tot het oordeel dat het functieboek geen beleidsdocument is en evenmin een document betreffende de taakverdeling of taakbelasting. De Commissie ziet ook geen andere aangelegenheid genoemd in de artikel 6 tot en met 9 WMO waaronder het vaststellen of wijzigen van het functieboek begrepen zou kunnen worden.

6.2 DE KORT SAMENGEVATTE UITSPRAKEN VAN DE BEZWARENCOMMISSIES FUNCTIEWAARDERING

FUWA RK 05/10, Bezwarencommissie functiewaardering voor het katholiek onderwijs, 26 september 2005

Bezwaarde krijgt de keuze tussen de functies LC 417 en LD 418: bezwaar ongegrond.

Bezwaarde stelt dat het bevoegd gezag de docenten met een LD (schaal 12) functie geen passend aanbod doet in de zin van de CAO door de keuze te bieden uit de functies 417 en 418.

Deze docenten verzorgen lessen voor leerlingen in de bovenbouw havo/atheneum en bereiden de leerlingen voor op het eindexamen en de vervolgopleiding.

De 418-functie houdt als gevolg van de daarin beschreven managementelementen een taakverzwaring in voor deze docenten, terwijl de 417-functie, een schaal 11-functie die met behoud van salaris wordt aangeboden, feitelijk een demotie betekent. Het was volgens bezwaarde beter geweest een aparte functie te beschrijven die geheel is toegesneden op de echte taakinhoud van deze docenten. Het bevoegd gezag biedt de functie 416 ten onrechte niet aan.

De Commissie is van oordeel dat zowel functie 417 als 418 voor wat betreft de beschrijving onder Werkzaamheden 1. past bij de werkzaamheden van bezwaarde, maar dat de functiebeschrijvingen zich van elkaar onderscheiden voor wat betreft de overige werkzaamheden. Functie 418 omvat een aantal managementondersteunende taken en zwaardere verantwoordelijkheden ten aanzien van de onderwijsontwikkeling en –vernieuwing. De Commissie oordeelt dat het bevoegd gezag naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid beide functies aan de schaal 12-docenten heeft kunnen aanbieden, 417 met behoud van de bestaande salarisuitzichten.

De functie 416 is niet gericht op de sector waar bezwaarde werkzaam is. De beschrijving van deze functie omvat evenals functie 418 managementondersteunende taken en initiërende werkzaamheden op het gebied van de onderwijsontwikkeling en –vernieuwing. Op deze terreinen zal voor beide functies in het algemeen – zoals het bevoegd gezag en de heer A zelf aangeven – aanvullende scholing nodig zijn.

Gelet op de redenen die het bevoegd gezag heeft aangevoerd voor zijn beslissing om functie 416 nu nog niet aan te bieden aan enige docent en op de mededeling van het bevoegd gezag dat hiervoor een nieuwe procedure zal worden ontwikkeld voor het toewijzingsbeleid waarbij de functie in principe voor alle docenten inclusief de huidige S12-docenten beschikbaar zal zijn en op hetgeen de Commissie hiervoor heeft overwogen met betrekking tot de beschrijving van functie 416 oordeelt de Commissie de beslissing om functie 416 niet aan te bieden niet onredelijk tegenover de bezwaarde.

De Commissie verklaart het bezwaar ongegrond.

FUWA RK 05/11, Bezwarencommissie functiewaardering voor het katholiek onderwijs, 10 november 2005

Mediathecaris schaal 7

Het bezwaar betreft de beschrijving van de aangeboden functie in relatie tot de opgedragen werkzaamheden. Bezwaarde stelt dat haar werkzaamheden niet verschillen van de werkzaamheden zoals beschreven in de Voorbeeldfunctie FUWA-VO van mediathecaris schaal 8.

De Commissie gaat eerst na op welke punten de aangeboden beschrijving verschilt van de Voorbeeldfunctie en vervolgens welke beschrijving op die punten gelet op hetgeen partijen hebben verklaard het beste past bij de werkzaamheden van bezwaarde op de peildatum van 1 augustus 2003.

De aangeboden functie is lager gewaardeerd dan de Voorbeeldfunctie. De Commissie overweegt dat in verband hiermee slechts die afwijkingen van belang zijn die de taken, bevoegdheden of verantwoordelijkheden ten opzichte van de Voorbeeldfunctie beperken en op grond daarvan tot een lagere waardering leiden.

De Commissie komt op grond van verklaringen van bezwaarde en van degene die op de peildatum haar leidinggevende was, welke verklaringen niet door het bevoegd gezag weersproken zijn, tot het oordeel dat bezwaarde de werkzaamheden verricht die in de Voorbeeldfunctie zijn genoemd. De Commissie merkt nog op dat in beide beschrijvingen sprake is van voorstellen voor de ontwikkeling en uitvoering van het mediatheekbeleid en dat de uiteindelijke beslissing is voorbehouden aan de directie conform de stellingen van het bevoegd gezag, en voorts dat de hiërarchische verhoudingen en de kaders in beide beschrijvingen identiek zijn. Het argument van het bevoegd gezag dat bezwaarde niet aan de opleidingseis voldoet, treft geen doel aangezien dit geen element is van de betrokken functiebeschrijvingen.

De Commissie verklaart het bezwaar gegrond.

FUWA RK 05/12, Bezwarencommissie functiewaardering voor het katholiek onderwijs, 29 september 2005

Receptionist schaal 3: bezwaar ongegrond

Mevrouw A is op 1 augustus 1998 benoemd in de functie van administratief medewerker leerlingenadministratie met salarisschaal 4. Zij is op tijdelijke basis receptiewerkzaamheden gaan verrichten, maar zij is niet in de functie van receptionist benoemd. Mevrouw A heeft niet ingestemd met een definitieve wijziging van haar functie.

In het kader van de invoering van FUWA-VO heeft het bevoegd gezag mevrouw A op de hoogte gesteld van het besluit tot haar benoeming in de functie van receptionist schaal 3 met behoud van het bestaande salarissuïtzicht.

De Commissie overweegt dat uit de verklaringen van partijen blijkt dat omstreeks 2000 een wijziging in de taken van bezwaarde heeft plaatsgevonden, maar dat het naar de mening van bezwaarde een wijziging van tijdelijke aard betrof terwijl het bevoegd gezag uitgaat van een definitieve wijziging. Het bevoegd gezag erkent dat deze wijziging niet formeel is vastgelegd. Bezwaarde heeft verklaard dat zij meermalen heeft aangegeven dat zij andere taken toebedeeld wenst te krijgen. Uit de verklaringen van de zijde van het bevoegd gezag is de Commissie gebleken dat het bevoegd gezag van deze wens niet op de hoogte is althans hierop niet heeft gereageerd.

De Commissie is niet bevoegd zich uit te spreken over een mogelijke aanspraak van de bezwaarde jegens het bevoegd gezag op een ander takenpakket dan op de peildatum is opgedragen.

De Commissie meent wel dat in redelijkheid verwacht mag worden dat het bevoegd gezag op korte termijn over het takenpakket met bezwaarde in overleg treedt, daar in het verleden kennelijk geen eenduidige afspraken met mevrouw A zijn gemaakt over een wijziging van haar oorspronkelijke taken. De Commissie stelt vast dat partijen niet van mening verschillen omtrent de werkzaamheden die bezwaarde thans verricht. De Commissie begrijpt het bezwaar van mevrouw A aldus dat zij van mening is dat in de aangeboden functiebeschrijving teveel de nadruk ligt op de receptietaken en dat haar administratieve werkzaamheden onvoldoende worden beschreven. Bezwaarde heeft onder meer naar voren gebracht dat

een beschrijving van de functie van administratief medewerker beter bij haar werkzaamheden past. De Commissie gaat na of de voorbeeldfuncties van administratief medewerker of van medewerker administratieve ondersteuning beter bij de werkzaamheden van bezwaarde passen. De Commissie concludeert dat beide functies niet bij de opgedragen werkzaamheden passen.

Vervolgens beoordeelt de Commissie of de aangeboden functiebeschrijving de opgedragen taken voldoende weergeeft. De Commissie acht dit naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid wel het geval en spreekt uit dat het bezwaar ongegrond is.

FUWA RK 05/13, Bezwarencommissie functiewaardering voor het katholiek onderwijs, 24 november 2005

Technisch onderwijsassistent schaal 7: bezwaar ongegrond

De Commissie oordeelt dat de procedure zoals door bezwaarde geschetst niet in strijd is met de in de school bekend gemaakte procedure. De bezwaarde stelt dat in de beschrijving onvoldoende tot uitdrukking komt dat de werkzaamheden van de TOA ook ter vervanging van de lessen van een docent exacte vakken dient. De Commissie acht in de beschrijving de zelfstandigheid waarmee de taken worden uitgevoerd voldoende tot uitdrukking komen. Ook ten aanzien van het onderdeel kennis en vaardigheden oordeelt de Commissie dat de beschrijving voldoende is. Enige kennis van technisch engels op dit niveau mag aanwezig geacht worden alsmede kennis van en vaardigheid in het bedienen van apparatuur waarvoor specialistische kennis is vereist. De Commissie verwijst in dit verband naar de beschrijving van TOA 6 op dit punt. Het bevoegd gezag betwist niet dat bezwaarde contacten onderhoudt met universiteiten en bedrijven om leerlingen de gelegenheid te bieden praktijkervaring op te doen, maar stelt uitdrukkelijk dat het hetgeen bezwaarde meer doet dan in de functiebeschrijving staat niet aan hem opdraagt en ook niet wenst op te dragen. De Commissie acht dit op grond van het verklaarde door partijen aannemelijk en is van oordeel dat de betreffende werkzaamheden niet in de beschrijving hoeven te worden opgenomen.

De Commissie stelt vast dat de scores die zijn toegekend aan de aangeboden functie identiek zijn aan de scores van de Voorbeeldfunctie TOA 7. De Commissie vergelijkt de aangeboden functie met de Voorbeeldfunctie en concludeert dat de aangeboden functie niet op wezenlijke punten afwijkt van de Voorbeeldfunctie. De Commissie komt tot het oordeel dat naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid de beschrijving van de aangeboden functie past bij de opgedragen werkzaamheden en de functie juist is gewaardeerd.

FUWA RK 05/14, Bezwarencommissie functiewaardering voor het katholiek onderwijs, 10 november 2005

Hoofd mediatheek schaal 7: bezwaar gegrond

A is in het kader van invoering van FUWA-VO benoemd in de functie van hoofd mediatheek schaal 7.

De bezwaren die A aanvoert komen wat betreft de functiebeschrijving in hoofdzaak erop neer dat zijn werkzaamheden niet verschillen van de werkzaamheden zoals beschreven in de Voorbeeldfunctie FUWA-VO van mediathecaris met een waardering in schaal 8.

De Commissie overweegt dat voor haar beoordeling slechts de afwijkingen van belang zijn die de taken, bevoegdheden en verantwoordelijkheden ten opzichte van de Voorbeeldfunctie beperken en op grond hiervan tot een lagere waardering leiden.

De Commissie constateert dat een van de afwijkingen in hoofdzaak betreft *het verantwoorden* van de aanschaf, de vorming, het onderhoud, het beheer en de ontsluiting van de collectie.

De Commissie heeft daartoe onderzocht of A meestal achteraf rekenschap aflegt over de kwaliteit, de opbouw en de toegankelijkheid van de collectie.

A heeft verklaard dat hij de vaksecties informeert en consulteert over de samenstelling van de collectie en voorts dat in de instelling geen mediatheekcommissie actief is.

Blijkens de Voorbeeldfunctie heeft een mediatheekcommissie tot taak nieuwe ontwikkelingen van de mediatheek te stimuleren en over het vertalen van het schoolbeleid naar het mediatheekbeleid te adviseren.

Het bevoegd gezag heeft niet bestreden dat A zelfstandig beslissingen neemt bij de vorming van de collectie en bij de aanschaf van programma's, systemen en databanken.

De Commissie overweegt dat bezwaarde deze beslissingen neemt zonder steun van een mediatheekcommissie.

Het bevoegd gezag heeft aangegeven dat als kader voor de samenstelling van de collectie geldt dat de verhouding tussen het informatieve en het verhalende gedeelte van de collectie gelijk is. De Commissie is niet gebleken dat er van de kant van de schoolleider ten aanzien van de collectie verdere kaders worden gesteld.

A heeft onweersproken gesteld dat het overleg van bezwaarde met de schoolleider betreffende de collectie met name kostbare aankopen en nieuwe voorzieningen betreft, ten aanzien waarvan bezwaarde de voorstellen doet.

Een en ander brengt de Commissie tot de bevinding dat niet kan worden gezegd dat de beschrijving van de Voorbeeldfunctie op het desbetreffende onderdeel niet past bij de werkzaamheden die aan A zijn opgedragen.

De Commissie stelt vast dat een volgende afwijking in hoofdzaak betreft dat de mediathecaris in de beschrijving van de Voorbeeldfunctie een bijdrage levert aan het opstellen van een jaarplan, een concept-jaarbegroting en een jaarverslag alsmede het budget beheert.

A heeft verklaard dat hij de concept-jaarbegroting voor de mediatheek opstelt, welke begroting hij indient bij de vestigingsdirecteur. Het is de laatste jaren in gebruik geraakt dat bezwaarde de concept-begroting aan de schoolleider laat zien.

Uit de verklaringen van het bevoegd gezag leidt de Commissie af dat indien het opstellen van een jaar(beleids)plan en/of een jaarverslag aan de orde is van A verwacht wordt dat hij hieraan een bijdrage levert.

A heeft voorts verklaard dat hij binnen het toegekende budget van € 7000,-- per jaar zelfstandig aankopen doet alsmede dat hij slechts over hoge uitgaven zoals bijvoorbeeld voor een systeemwijziging voorafgaand overleg met de schoolleider pleegt. Dit betekent dat A bij uitzondering vooraf met de schoolleider overlegt.

Het bevoegd gezag heeft de verklaringen van bezwaarde dienaangaande niet bestreden.

Naar het oordeel van de Commissie past de beschrijving van de Voorbeeldfunctie op het desbetreffende onderdeel bij de hiervoor aangegeven werkzaamheden.

De Commissie constateert dat een andere afwijking in hoofdzaak betreft dat de mediathecaris over de opbouw van de mediatheek verantwoording aflegt aan zijn leidinggevende, de werkzaamheden verricht binnen (beleids)richtlijnen van de onderwijsinstelling en beslissingen neemt bij het doen van voorstellen voor de ontwikkeling en de uitvoering van het mediatheekbeleid.

A heeft gemotiveerd aangegeven dat hij belast is met het zelfstandig nemen van beslissingen inzake de aanschaf en de vorming van de collectie, welke stelling het bevoegd gezag niet dan wel onvoldoende heeft bestreden. De Commissie vermag het bevoegd gezag daarom niet te volgen in zijn stelling dat bezwaarde niet belast zou zijn met het zelfstandig nemen

van beslissingen ten aanzien van de opbouw van de collectie.

Aan de Commissie is gebleken dat college C niet beschikt over een mediatheekbeleidsplan of enig ander document waarin het beleid met betrekking tot de mediatheek is vastgelegd en dat de instelling evenmin een collectieprofiel heeft opgesteld. Voorts is de Commissie gebleken dat in de instelling geen mediatheekcommissie actief is én dat de uitvoerige functiebeschrijving van de 'afdelingsschoolleider' geen taken, bevoegdheden of verantwoordelijkheden ten aanzien van de mediatheek vermeldt.

Uit de verklaringen van partijen leidt de Commissie af dat het overleg dat de schoolleider en het hoofd mediatheek over de mediatheek samen maandelijks voeren een beraad is dat als functie heeft het elkaar bijpraten en voorts dat het stellen van kaders of het uitzetten van beleid door de schoolleider niet het primaire doel van dit overleg is.

De Commissie is van oordeel dat A genoegzaam heeft aangetoond dat van hem wordt verwacht dat hij beslissingen neemt bij het doen van voorstellen voor de ontwikkeling en de uitvoering van het mediatheekbeleid.

De Commissie acht voldoende aannemelijk dat bezwaarde de werkzaamheden als beschreven in de Voorbeeldfunctie van mediathecaris schaal 8 verricht. De Commissie is voorts van oordeel dat het bevoegd gezag geen gegronde redenen heeft aangevoerd voor zijn besluit om bezwaarde een van de Voorbeeldfunctie van mediathecaris afwijkende functie in schaal 7 aan te bieden.

FUWA RK 05/15, Bezwarencommissie functiewaardering voor het katholiek onderwijs, 10 november 2005

Zie FUWA RK 05/14, Bezwarencommissie functiewaardering voor het katholiek onderwijs, 10 november 2005

FUWA RK 05/16, Bezwarencommissie functiewaardering voor het katholiek onderwijs, 24 november 2005

Mediathecaris : bezwaar gegrond

Het bezwaar betreft de beschrijving van de functie. Het bevoegd gezag heeft de functie laten beschrijven. Bezwaarde stelt zich op het standpunt dat de Voorbeeldfunctie mediathecaris beter bij haar werkzaamheden past dan de aangeboden functie. De Commissie vergelijkt de functiebeschrijvingen met elkaar. Ten aanzien van de werkzaamheden die de Voorbeeldfunctie wel vermeldt en de aangeboden functie niet komt de Commissie op grond van de verklaringen van partijen en de overgelegde stukken tot de conclusie dat de betreffende werkzaamheden wel tot de taken van bezwaarde behoren.

De Commissie stelt vast voorts dat de feitelijke situatie op twee punten afwijkt van hetgeen beschreven is in de Voorbeeldfunctie: in de school is geen mediatheekcommissie actief en buiten de mediathecaris zijn geen betaalde medewerkers in de mediatheek werkzaam, waarbij de Commissie nog opmerkt dat in de aangeboden functie onder *Werkzaamheden.1*, derde onderdeel, wel sprake is van een mediatheekcommissie.

Bij de beantwoording van de vraag of deze afwijkingen voldoende reden zijn om de Voorbeeldfunctie niet aan bezwaarde aan te bieden overweegt de Commissie dat haar uit het verhandelde ter zitting is gebleken dat de taken van bezwaarde inzake advisering over het mediatheekbeleid en de aansturing van de vrijwilligers zeker niet minder omvattend zijn dan die omschreven in de Voorbeeldfunctie. Immers van bezwaarde wordt verwacht dat zij zelfstandig adviezen uitbrengt zonder steun van een mediatheekcommissie en dat zij met (nog) niet toegeruste vrijwilligers werkt en deze aanstuurt. Ten aanzien van de stelling van het

bevoegd gezag dat bezwaarde niet de eindverantwoordelijkheid draagt voor de mediatheek, het mediatheekbeleid en het budget merkt de commissie op dat dit conform de beschrijving van de Voorbeeldfunctie is.

De Commissie spreekt uit dat het bezwaar gegrond is.

FUWA RK 05/17, Bezwarencommissie functiewaardering voor het katholiek onderwijs, 10 november 2005

Stafmedewerker P&O schaal 10: bezwaar gegrond.

A is in het kader van de invoering van FUWA-VO benoemd in de Voorbeeldfunctie van stafmedewerker P&O. De bezwaren van A betreffen zowel de beschrijving van de functie in relatie tot de werkzaamheden als de waardering van de functie.

Ten aanzien van de beschrijving van de functie waarin A is benoemd in relatie tot de werkzaamheden van bezwaarde overweegt de Commissie als volgt.

Blijkens de inhoud van de stukken en het verhandelde ter zitting betreffen de werkzaamheden van bezwaarde in hoofdzaak en samengevat:

- het voorbereiden en ontwikkelen van beleid op het terrein van integraal personeelsbeleid door het bijhouden van externe ontwikkelingen, het adviseren van de directie bij reorganisatie- en veranderingsprocessen en het adviseren over de arbeidsomstandigheden; en
- het uitvoeren van het personeels- en organisatiebeleid binnen de school door het personeelsbeleid (mede) vorm en inhoud te geven en door op onderdelen het strategisch personeelsbeleid nader uit te werken.

Deze werkzaamheden zijn in de beschrijving van de functie stafmedewerker P&O vervat. De taken van bezwaarde kunnen eveneens begrepen worden onder de werkzaamheden als beschreven in de functie van beleidsmedewerker, waarbij de Commissie aantekent dat niet alle in de beschrijving genoemde taken door de functionaris behoeven te worden uitgevoerd. De stafmedewerker P&O ondersteunt de centrale directie inzake de ontwikkeling van het P&O-beleid en geeft uitvoering aan het P&O-beleid. De beleidsmedewerker ontwikkelt beleid op het betreffende beleidsterrein en draagt zorg voor de inhoudelijke opzet van een project of traject op het betreffende beleidsterrein.

De functiebeschrijving van beleidsmedewerker onderscheidt zich van de functiebeschrijving van stafmedewerker P&O met name wat betreft de verder strekkende taken en verantwoordelijkheden van de functionaris ten aanzien van de beleidsontwikkeling en -vernieuwing, hetgeen met toepassing van de functiewaarderingssystematiek resulteert in een waardering van deze functie in schaal 11.

Het bevoegd gezag heeft als redenen voor het benoemen van A in de functie van stafmedewerker P&O aangevoerd dat er sprake is van het leveren van een bijdrage aan het voorbereiden en ontwikkelen van het beleid en van een hiërarchieke relatie met het hoofdstabureau dat een coördinerende en leidinggevende functie vervult.

Deze redenen overtuigen de Commissie niet nu de taken en verantwoordelijkheden van A inzake het voorbereiden, ontwikkelen en implementeren van het beleid identiek zijn aan die welke beschreven zijn in de Voorbeeldfunctie van beleidsmedewerker. De Commissie constateert dat de stafmedewerker P&O blijkens de functiebeschrijving verantwoording verschuldigd is aan portefeuillehouder P&O in de (centrale) directie voor wat betreft de inhoud en de uitvoering van het personeelsbeleid en de kwaliteit van de adviezen. Het bevoegd gezag heeft niet bestreden dat de beleidsstukken die A voorbereidt en ontwikkelt onder zijn naam verschijnen en evenmin dat van bezwaarde wordt verwacht dat hij

de inhoud van deze stukken verdedigt bij de centrale directie en/of het managementteam van de instelling.

De Commissie acht voldoende aannemelijk geworden dat bezwaarde de werkzaamheden als beschreven in de Voorbeeldfunctie van beleidsmedewerker met een waardering in schaal 11 verricht.

De Commissie komt tot de slotsom dat het bevoegd gezag naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid niet heeft kunnen besluiten tot het niet herzien van de benoeming van bezwaarde in de functie van stafmedewerker P&O.

De Commissie spreekt uit dat het bezwaar van A gegrond is.

FUWA RK 06/01, Bezwarencommissie functiewaardering voor het katholiek onderwijs, 19 januari 2006

Docentfunctie LB: bezwaar ongegrond

In het kader van de invoering van FUWA-VO 2002 heeft het bevoegd gezag een procedure opgesteld voor het uitgeven van een aantal docentfuncties LC nummer 20023412 van de FUWA-VO voorbeeldfuncties. A heeft gesolliciteerd naar een docentfunctie LC.

Het bezwaar van A spitst zich toe op het vereiste dat het bevoegd gezag voor het aanbieden van een LC-functie heeft gesteld inhoudende dat de docent met betrekking tot de onderwijskundige vernieuwingen een voortrekkersrol vervult die breder is dan het eigen vakgebied.

De Commissie overweegt dat het toekennen van functies in het kader van de invoering van FUWA-VO op grond van het bepaalde in de CAO-VO dient te geschieden op basis van een vergelijking van de opgedragen werkzaamheden met de werkzaamheden van de functiebeschrijving.

Blijkens de beschrijving van de docentfunctie LC nummer 20023412 van de FUWA-VO voorbeeldfuncties, van welke functiebeschrijving het bevoegd gezag uitgaat, betreffen de bij deze functie behorende *Werkzaamheden*, in hoofdzaak en voor zover hier van belang weergegeven:

(...) Draagt zorg voor het, binnen kaders en de eigen beleidsvrije ruimte, uitwerken van de ontwikkeling en vernieuwing van het onderwijs op het eigen vakgebied door:

- het opstellen van onderwijsprogramma's, zowel theorie als praktijk, op het vakgebied met inachtneming van andere (aanverwante) vakgebieden en de gestelde eindtermen;
- het mede ontwikkelen van voorstellen voor onderwijsvernieuwing, organisatieveranderingen op het eigen vakgebied en voor de eigen sector/locatie en het adviseren van het sector-/locatiemanagement daaromtrent;
- het ontwikkelen van nieuwe onderwijsprogramma's van de sector/locatie op basis van onderwijsvragen uit de maatschappelijke omgeving en/of als gevolg van landelijke onderwijskundige ontwikkelingen;
- het leveren van een inhoudelijke bijdrage bij het begeleiden van en het deelnemen aan werkgroepen en projectgroepen op sector-/locatieniveau in het kader van bovengenoemde activiteiten;
- het deelnemen aan vernieuwingactiviteiten, projecten en werkgroepen, welke sector-/locatieoverstijgend zijn.

In lijn hiermee heeft het bevoegd gezag in de notitie van januari 2005 betreffende het aanbieden van de docentfuncties LC als het belangrijkste criterium voor toekenning opgenomen dat de docent die een LC-functie vervult:

- leiding geeft aan de onderwijskundige ontwikkelingen binnen het vakgebied en de

afdeling;

- een voortrekkersrol vervult met betrekking tot de onderwijskundige vernieuwingen;
- collega's daarop kan coachen.

Van een docent die in aanmerking wil komen voor een benoeming in een LC-functie verwacht het bevoegd gezag dat deze de desbetreffende taken en verantwoordelijkheden in het verleden op zich heeft genomen en dat de docent aantoonbaar succesvolle resultaten te hebben behaald.

Het bevoegd gezag heeft een notitie betreffende het aanbieden van de docentfuncties LC aangegeven te kiezen voor een LC-functie waarbij de onderwijskundige vaardigheden en de voortrekkersrol van de docent inzake de onderwijsvernieuwing centraal staan om reden van de onderwijskundige vernieuwingen in het VMBO zoals: het versterken van het onderwijsaanbod, de activerende didactiek, de basisvorming, de intrasectorale programma's en de doorlopende leerlijnen. Ter zitting heeft het bevoegd gezag verklaard dat het onderwijs dat school E aanbiedt in sterke mate in ontwikkeling is. Zo brengt het invoeren van de intrasectorale programma's mee dat de bestaande afdelingsprogramma's geïntegreerd moeten worden. De directie van school E verwacht van een docent die de LC-functie vervult dat deze de intrasectorale programma's met de bijbehorende begeleidingsstructuur mee ontwikkelt. Daartoe dient de desbetreffende docent een voortrekkersrol te vervullen die breder is dan het eigen vakgebied.

Gelet op de formulering van de werkzaamheden zoals opgenomen in de beschrijving van de docentfunctie LC nummer 20023412 en mede in aanmerking genomen de aard en omvang van de voortrekkersrol met betrekking tot de onderwijskundige vernieuwingen die blijkens vorenbedoelde notitie en de hierop gegeven toelichting verwacht van een docent die een LC-functie vervult, volgt de Commissie A niet in zijn stelling dat het bevoegd gezag voor het toedelen van een LC-functie ten onrechte van een docent eist dat deze ten aanzien van de onderwijskundige vernieuwingen een voortrekkersrol vervult die breder is dan het eigen vakgebied.

De Commissie spreekt uit dat het bezwaar van A ongegrond is.

FUWA RK 06/02, Bezwarencommissie functiewaardering voor het katholiek onderwijs, 19 januari 2006

Docentfunctie LB: bezwaar gegrond

Ter uitvoering van het bepaalde in het voor de school vastgestelde invoeringsplan FUWA-VO heeft het bevoegd gezag met betrekking tot de toedeling van een aantal LC-functies een procedure inzake de werving van kandidaten voor de docentfunctie LC vastgesteld en uitgevoerd. De wervingsprocedure is hierna – samengevat en voor zover hier van belang – weergegeven.

- De LB-docenten worden middels een schrijven op de hoogte gesteld van de mogelijkheid om te solliciteren naar een LC-functie. Bij dit schrijven is een informatiepakket gevoegd bestaande uit de functiebeschrijving LC, de competentieprofielen LC, het beoordelingsformulier LC en de benoemingsprocedure.
- De docent beoordeelt aan de hand van de functiebeschrijving of hij de werkzaamheden die overeenkomen met de functiebeschrijving structureel verricht.
- Indien de docent tot de conclusie komt dat zijn werkzaamheden overeenkomen met die genoemd in de functiebeschrijving beoordeelt de docent of zijn ontwikkelingsstadium overeenkomt met het competentieniveau van de docent C. Daartoe voert hij met behulp van het 'beoordelingsformulier docent C' een zelfbeoordeling

uit en vraagt hij feedback van ten minste vier collega's onder wie een teamcoördinator.

- In zijn sollicitatiebrief motiveert de docent waarom hij van mening is dat hij de functie op C-niveau vervult en aan het competentieprofiel voldoet.
- De betrokken sectordirecteur en een teamcoördinator voeren samen een gesprek met de docent, waarin alle informatie wordt verzameld die nodig is om te toetsen of de docent gelet op de structureel verrichte werkzaamheden de functie van docent C vervult en op basis van het 'beoordelingsformulier docent C' voldoet aan het competentieniveau voor de docent C functie.
- De campusdirectie stelt de beoordeling vast en doet de voordracht voor benoeming aan het College van Bestuur.
- De betrokken sectordirecteur licht de kandidaten mondeling in over de uitslag, waarbij de redenen voor afwijzing desgewenst worden toegelicht.
- Afgewezen kandidaten hebben de mogelijkheid bezwaar aan te tekenen bij de interne bezwarencommissie.

A heeft gesolliciteerd naar een LC-functie. Het bezwaar betreft de jegens A gevolgde procedure en de beoordeling van de competenties.

De Commissie toetst naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid het besluit van het bevoegd gezag om bezwaarde geen LC-functie aan te bieden en de wijze waarop de procedure jegens bezwaarde gevolgd is.

Het bevoegd gezag heeft ter invoering van de LC-functie, waartoe de CAO-VO 2003-2005 in artikel 5.4, tweede lid onder b, verplicht, een sollicitatieprocedure vastgesteld. In deze sollicitatieprocedure is als laatste stap opgenomen het afwickelen van de bezwarenprocedure bij de interne bezwarencommissie FUWA-VO van het bevoegd gezag, welke commissie blijkens de overgelegde stukken fungeert als interne bezwarencommissie in de zin van artikel 5.5 CAO-VO.

De Commissie concludeert dat het bevoegd gezag ervoor gekozen heeft de sollicitatieprocedure met betrekking tot de LC-functies onderdeel te laten uitmaken van de invoeringsprocedure FUWA-VO, zodanig dat de bezwarenregeling van artikel 5.5, onder 3, van de CAO-VO integraal van toepassing is op de sollicitatieprocedure.

De Commissie overweegt ten aanzien van de gevolgde procedure als volgt.

Op grond van de sollicitatieprocedure voor de docentfunctie LC dient een docent om in aanmerking te komen voor een LC-functie de werkzaamheden van de LC-functie structureel te vervullen en te voldoen aan het competentieprofiel voor de LC-functie. Op basis van 'het beoordelingsformulier docent C' stelt de campusdirectie een beoordeling vast op acht competenties. Ter zitting heeft A verklaard dat de schriftelijk gegeven motivering van het bestreden besluit zich heeft beperkt tot de beoordeling van de competenties.

De Commissie overweegt dat de CAO-VO beoogt het toedelen van de functies in het kader van de invoering van FUWA-VO op basis van objectieve criteria te doen plaatsvinden. Als waarborg daarvoor beschouwt de Commissie met name de bezwaargrond genoemd in artikel 5.5, derde lid onder a. respectievelijk c, van de CAO-VO betreffende de relatie tussen de beschrijving van de aangeboden functie en de opgedragen werkzaamheden.

Hoewel de procedure zelf zoals deze in overleg met de PGMR is vastgelegd in de sollicitatieprocedure met betrekking tot de docentfunctie LC geen onderwerp kan zijn van de onderhavige bezwaarprocedure, merkt de Commissie op dat het haar voorkomt dat de gekozen wijze van toedelen van de LC-functies zich niet verdraagt met hetgeen de CAO bepaalt en beoogt, namelijk dat de werknemer met de in de CAO vastgelegde rechtsmiddelen kan

opkomen tegen het besluit van de werkgever.

Het bezwaar spitst zich toe op de onderbouwing van de beoordeling en van het besluit tot het niet aanbieden van de LC-functie.

Het behoort niet tot de bevoegdheid van de Commissie om in te gaan op de scores als zodanig. De Commissie beperkt zich tot de beoordeling van de procedure zoals deze gevolgd is jegens A.

De Commissie overweegt dat een beoordelingsprocedure als waarvan hier sprake is, dient te voldoen aan waarborgen van objectiviteit, inzichtelijkheid en controleerbaarheid.

De Commissie is niet gebleken dat bij de beoordeling gebruik gemaakt is van een score-instrument dat geijkt is, zodanig dat de scores inzichtelijk kunnen worden gemaakt aan de hand van objectieve criteria.

A heeft ter zitting verklaard dat het uiteindelijke oordeel van de campusdirectie in feite gebaseerd is op indrukken van de schoolleiding, welke informatie niet nader is geconcretiseerd. Als gevolg hiervan is het niet mogelijk de gebruikte informatie op juistheid te controleren.

Het bovenstaande overziende komt de Commissie tot het oordeel dat de procedure welke jegens bezwaarde gevolgd is, niet voldoet aan de criteria waaraan een dergelijke procedure naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid behoort te voldoen en dat reeds op grond hiervan het besluit van het bevoegd gezag niet in stand kan blijven.

Ten aanzien van hetgeen bezwaarde heeft ingebracht tegen de motivering van het besluit overweegt de Commissie dat bezwaarde een aantal concrete en controleerbare gegevens naar voren heeft gebracht die naar het oordeel van de Commissie gelet op de werkzaamheden zoals vastgelegd in de functiebeschrijving én de vastgestelde procedure waarin het structureel vervullen van de werkzaamheden van de LC-functie als criterium is opgenomen, kenbaar betrokken dienen te worden bij de nieuwe beoordeling van de sollicitatie van bezwaarde.

De Commissie spreekt uit dat het bezwaar van A gegrond is.

FUWA RK 06/03, Bezwarencommissie functiewaardering voor het katholiek onderwijs, 24 november 2005

Docent VO LC-functie: bezwaar gegrond

Aan bezwaarde is geen LC-functie aangeboden. Bezwaarde stelt dat de beoordeling van hem als kandidaat niet op grond van objectieve criteria heeft plaatsgevonden. Bezwaarde geeft hiervan een aantal voorbeelden. Het bevoegd gezag stelt dat de functiebeschrijving het criterium is voor al dan niet in aanmerking komen voor de functie en dat de kandidaten moeten aantonen dat zij aan de functie-eisen voldoen dan wel LC-taken vervullen. De Commissie acht dit criterium op zichzelf juist, maar constateert vervolgens dat het bevoegd gezag zich niet aan dit uitgangspunt heeft gehouden, gelet op de uitgangspunten voor de toewijzing van de LC-functie in de Nota IPB. Deze zijn veeleer gericht op de ontwikkelingsmogelijkheden van de kandidaat. Bij de beoordeling hiervan zijn geen duidelijke en ten aanzien van bezwaarde steeds andere criteria gehanteerd. De Commissie oordeelt dat de beoordelingsprocedure niet voldoet aan de maatstaven van objectiviteit, inzichtelijkheid en controleerbaarheid. De Commissie acht de tekortkomingen van zo ernstige aard dat het besluit van het bevoegd gezag niet in stand kan blijven. Het bevoegd gezag dient een nieuw besluit te nemen met in achtneming van de in de overwegingen genoemde waarborgen. De Commissie oordeelt het bezwaar gegrond.

FUWA RK 06/04, Bezwarencommissie functiewaardering voor het katholiek onderwijs, 2 februari 2006

Docent VO LC-functie: bezwaar gegrond

De Commissie beoordeelt de jegens bezwaarde gevolgde procedure. Blijkens de procedure die de school heeft vastgesteld zijn de vereisten voor benoeming in een LC-functie: het vervullen van de LC-taken en het bezitten van het gewenste competentieniveau. Bezwaarde is er van uitgegaan dat niet zozeer het vervullen van LC-taken als wel het competentieniveau de belangrijkste rol zou spelen. De Commissie acht dit niet onbegrijpelijk omdat zowel het beoordelingsformulier dat als basis diende voor het 360° formulier en het sollicitatiegesprek als de beoordeling en de motivering van de beoordeling volledig zijn toegespitst op de competenties. Gelet daarop is de Commissie van oordeel dat in de motivering voor de afwijzing het gewicht dat wordt toegekend aan het niet dan wel beperkt vervullen van de LC-taken moet worden gemotiveerd. Dit aspect ontbreekt in de motivering. Voor de vergelijking van de werkzaamheden van bezwaarde met de taken uit de functiebeschrijving die het bevoegd gezag heeft gemaakt in de schriftelijke toelichting voor de Commissie, heeft het bevoegd gezag een selectie gemaakt uit de veel omvangrijker werkzaamheden van de functiebeschrijving. De Commissie oordeelt dat de functiebeschrijving als geheel als maatstaf moet worden genomen.

De Commissie overweegt voorts dat een beoordelingsprocedure met betrekking tot competenties als waarvan hier sprake is, dient te voldoen aan waarborgen van objectiviteit, inzichtelijkheid en controleerbaarheid. De Commissie is niet gebleken dat gebruikt gemaakt is van een score-instrument dat geijkt is, zodanig dat de scores inzichtelijk kunnen worden gemaakt aan de hand van objectieve criteria. De Commissie geeft een nadere beoordeling van het gebruikte score-instrument. De Commissie komt tot het oordeel dat de procedure zoals jegens bezwaarde gevolgd, niet voldoet aan de criteria waaraan een dergelijke procedure naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid behoort te voldoen en dat op grond daarvan het besluit van het bevoegd gezag niet in stand kan blijven. Als gevolg daarvan dient het bevoegd gezag een nieuw besluit te nemen met in achtname van de in de overwegingen genoemde waarborgen.

FUWA RK 06/05, Bezwarencommissie functiewaardering voor het katholiek onderwijs, 22 maart 2006

Docentfunctie LB: bezwaar niet-ontvankelijk

Het bezwaar betreft de wijze waarop de in het invoeringsplan beschreven procedure voor zover op A betrekking hebbend is gevolgd.

Het standpunt van A luidt samengevat als volgt.

In artikel B4, negende lid, van de CAO-VO 1 augustus 2002 – 1 augustus 2003 van de Besturenraad, VBS, CCOOP en CMHF en in artikel 5.4, tweede lid, onder b, van de landelijke CAO-VO 2003-2005 is bepaald dat de omvang van de formatie voor de functie-categorie leraren met schaalbereik LD minimaal wordt vastgesteld op het percentage LD formatie van de functie-categorie leraren per 1 augustus 2002.

De omvang van de formatie voor de functie-categorie leraren met schaalbereik LD is op het moment van de invoering van FUWA-VO op het B College ongelijk aan het percentage LD formatie van de functie-categorie leraren per 1 augustus 2002. Op grond van het bepaalde in de cao dient het bevoegd gezag 21 FTE aan docentfuncties LD in het functiebouwwerk op te nemen en beschikbaar te stellen voor benoeming van docenten. In

werkelijkheid heeft het bevoegd gezag slechts 2 FTE aan docentfuncties LD uitgegeven, als gevolg waarvan vrijwel alle schaal 12 docenten benadeeld zijn in hun rechten.

Het standpunt van het bevoegd gezag luidt samengevat als volgt.

Het invoeringsplan FUWA-VO heeft de instemming verworven van het personeelsdeel van de medezeggenschapsraad.

Ingevolge het bepaalde in de cao dient de omvang van de formatie van de docentfuncties LD minimaal te zijn vastgesteld op het percentage LD formatie van de functiecategorie leraren op 1 augustus 2002. Van deze maatstaf is steeds uitgegaan in de formatieplannen die het bevoegd gezag sedertdien heeft vastgesteld. Het personeelsdeel van de medezeggenschapsraad heeft ingestemd met de formatieplannen van het bevoegd gezag.

De schaal 12 docenten hebben hun bestaande salarisuitzichten behouden en het bevoegd gezag voldoet aan het bepaalde in de cao inzake het volume van de LD formatie. De docentfunctie LD (nieuw) kent een zware inhoud wat betreft het te ontwikkelen onderwijskundig beleid. Voor een schoolorganisatie als het B College behoort het daarom niet tot de mogelijkheden 21 FTE aan docentfuncties LD (nieuw) uit te geven.

Ter zitting heeft A uitdrukkelijk bevestigd dat hij anders dan bij de interne bezwarencommissie functiewaardering in de procedure bij de externe Commissie enkel en alleen het bezwaar handhaaft dat de wijze waarop het bevoegd gezag de procedure jegens hem heeft gevolgd de toets van de Commissie niet kan doorstaan. A heeft deze stelling niet nader onderbouwd.

Uit hetgeen A overigens heeft aangevoerd, leidt de Commissie af dat zijn bezwaar uitsluitend is gericht tegen de inhoud van het functiebouwwerk. In artikel 5.5, derde lid, onder c, van de CAO-VO 2003-2005 is evenwel niet als een bezwaargrond opgenomen het zich niet kunnen verenigen met de inhoud van het functiebouwwerk, weshalve de Commissie A niet kan ontvangen in zijn bezwaar.

Ten overvloede overweegt de Commissie hierbij dat de invoering van FUWA-VO meebrengt dat op basis van een onderwijskundig plan een nieuw functiebouwwerk wordt vastgesteld, welk functiebouwwerk in het formatieplan nader wordt uitgewerkt. De PMR heeft zijn instemming verleend aan het nieuwe functiebouwwerk en de formatieplannen van het B College. Het bevoegd gezag voert aan zich te hebben gehouden aan de procedure zoals beschreven in het invoeringsplan. Voorts stelt het bevoegd gezag gelijke gevallen hierbij gelijk te hebben behandeld.

Blijkens de inhoud van de overgelegde stukken en het verhandelde ter zitting heeft het bevoegd gezag de omvang van de formatie van de schaal 12 docenten per 1 augustus 2002 als *salariële* LD formatie gehandhaafd. Het bevoegd gezag heeft aangegeven hierbij niet het oogmerk te hebben gehad de nieuwe docentfuncties LD uit te geven aan de schaal 12 docenten. Om in aanmerking te komen voor een benoeming in een docentfunctie LD dienen de schaal 12 docenten te voldoen aan de functiecriteriën van de docentfunctie LD.

Het behoort niet tot de bevoegdheid van de Commissie te toetsen of de wijze waarop het bevoegd gezag uitvoering heeft gegeven aan het bepaalde in de cao betreffende het volume van de LD formatie in het functiebouwwerk zich rechtens al dan niet verdraagt met de bedoeling van de partijen bij de cao.

FUWA RK 06/07, Bezwarencommissie functiewaardering voor het katholiek onderwijs, 22 maart 2006

Technisch onderwijsassistent juniorcollege schaal 5: bezwaar gegrond

Het bezwaar A betreft de functiebeschrijving in relatie tot de opgedragen werkzaamheden.

Blijkens de inhoud van de overgelegde stukken heeft het bevoegd gezag A met ingang van 1 februari 1997 benoemd in de functie van TOA voor een betrekkingsomvang van 0,6 FTE. Het bevoegd gezag heeft in 1997 aan de akte van benoeming van bezwaarde een functiebeschrijving gehecht die gebaseerd is op de normfunctie 'TOA Schaal 5'. Uit het verslag van het functioneringsgesprek dat het bevoegd gezag op 4 maart 2003 heeft gevoerd met A leidt de Commissie af dat in de arbeidsvoorwaarden van A als TOA geen wijzigingen zijn opgetreden, ook al kennen de bij College B per 1 augustus 2002 ingevoerde juniorcolleges sedertdien formeel geen technisch onderwijsassistenten meer.

Ter zitting heeft het bevoegd gezag verklaard aan de in de functiebeschrijving 'TOA juniorcollege' omschreven werkzaamheden weloverwogen een aantal algemeen ondersteunende en administratieve taken te hebben toegevoegd om bezwaarde breder en volledig flexibel te kunnen inzetten.

Gesteld noch gebleken is dat tussen partijen overeenstemming bestaat over het aanbrengen van een wijziging in de arbeidsovereenkomst van A.

De Commissie is niet bevoegd zich uit te spreken over de zwaarte van het belang dat het bevoegd gezag hierbij heeft en evenmin over de vraag of bezwaarde daardoor feitelijk een andere functie krijgt toebedeeld dan die waarin hij benoemd is.

Uit de verklaringen van partijen is de Commissie gebleken dat A de laatste vijf jaren voor ongeveer 30% van zijn betrekkingsomvang algemeen ondersteunende taken zoals het verrichten van onderhoud aan de gebouwen en het surveilleren tijdens de pauzes van de leerlingen op zich heeft genomen. Het bevoegd gezag heeft bovendien niet gemotiveerd betwist dat A zich voor het overgrote deel van zijn arbeidstijd bezig houdt met werkzaamheden als technisch onderwijsassistent. De Commissie gaat bij haar toetsing van de functiebeschrijving daarom ervan uit dat bezwaarde voor 70% van zijn betrekkingsomvang werkzaamheden als TOA en voor 30% van zijn betrekkingsomvang conciërge- en surveillancewerkzaamheden zijn opgedragen.

De Commissie stelt vast dat in de functiebeschrijving de verhouding tussen de TOA-taken en conciërgetaken in elk geval qua omvang niet overeenkomt met de hiervoor vermelde verhouding van de aan A opgedragen werkzaamheden.

De Commissie overweegt dat de werkzaamheden die A feitelijk zijn opgedragen niet corresponderen met hetgeen de functiebeschrijving te dier zake aangeeft. De Commissie oordeelt dat het bezwaar van A in dit opzicht gegrond is.

De Commissie komt tot de slotsom dat naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid de beschrijving van de functie van technisch onderwijsassistent juniorcollege niet past bij de werkzaamheden zoals opgedragen aan A.

FUWA RK 06/08, Bezwarencommissie functiewaardering voor het katholiek onderwijs, 27 juni 2006

Technisch onderwijsassistent schaal 6: bezwaar gegrond

In het kader van de invoering van FUWA-VO 2002 heeft het bevoegd gezag A op de hoogte gesteld van diens benoeming in de functie van technisch onderwijsassistent, hierna ook te noemen 'TOA', in salarisschaal 6.

Het bezwaar van A betreft primair de beschrijving van de functie in relatie tot de hem opge-

dragen werkzaamheden.

De Commissie heeft allereerst onderzocht welke werkzaamheden A zijn opgedragen dan wel geacht kunnen worden hem te zijn opgedragen.

A heeft onweersproken door het bevoegd gezag gesteld dat hij de enige fulltime technisch onderwijsassistent in de bovenbouw havo/vwo is, hij enkele dagdelen als enige technisch onderwijsassistent aanwezig is en daardoor taken uitvoert voor niet alleen het vak natuurkunde maar ook voor de vakken biologie en scheikunde en hij de enige technisch onderwijsassistent is die leerlingen begeleidt die voor hun opdrachten en werkstukken niet uit een vast programma kiezen.

A heeft verklaard dat hij zelfstandig groepjes leerlingen begeleidt die met diverse projecten bezig zijn, en voorts dat hij hierbij zelf bepaalt welke instructies hij de leerlingen geeft. Deze instructies kunnen de opzet, de uitvoering en de verwerking van het practicum of onderzoek betreffen. A heeft voorts verklaard dat hij bijdraagt aan het samenstellen van de instructies voor klassikale practica door bepaalde gedeeltes hiervan zelf te schrijven. Ten aanzien van zijn taken krijgt A doorgaans geen voorafgaande aanwijzingen van de docenten en evenmin vindt er achteraf een controle door de docenten plaats.

Het bevoegd gezag heeft hiertegen ingebracht dat het overzicht dat A van zijn werkzaamheden heeft opgesteld voor de Commissie niet overeenkomt met de taken die de sectorleiding hem heeft opgedragen, en dat de opgedragen werkzaamheden in de praktijk deels blijken te zijn vervangen door activiteiten waarvan de docenten het in verband met de invoering van het studiehuis wenselijk achten dat de technisch onderwijsassistent deze verricht.

Ter zitting heeft het bevoegd gezag verklaard dat het niet voornemens is deze ontwikkeling terug te draaien.

A heeft - niet dan wel onvoldoende door het bevoegd weersproken - gesteld dat hij de taken met de bevoegdheden en verantwoordelijkheden als door hem beschreven in elk geval gedurende de laatste vijf jaren heeft verricht.

Een en ander brengt de Commissie tot het oordeel dat bezwaarde voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat deze taken geacht kunnen worden hem te zijn opgedragen.

Ten aanzien van de beschrijving van de functie waarin A is benoemd in relatie tot de werkzaamheden van bezwaarde overweegt de Commissie als volgt.

Uit de inhoud van de overgelegde stukken leidt de Commissie af dat het bevoegd gezag heeft gekozen voor een beleidsarme invoering van FUWA-VO in die zin dat het bevoegd gezag kiest onder meer voor het volgen van de FUWA-VO voorbeeldfuncties. In lijn hiermee heeft het bevoegd gezag in het functiebouwwerk voor de technisch onderwijsassistenten de voorbeeldfuncties 20023427 (TOA S6) en 20023426 (TOA S7) opgenomen.

Het bezwaar van A houdt in dat de beschrijving van de voorbeeldfunctie TOA S6 niet past bij de werkzaamheden die hij verricht.

Gelet op het beleid van het bevoegd gezag heeft de Commissie onderzocht of de werkzaamheden die A verricht, passen bij de beschrijving van de voorbeeldfunctie TOA S7.

De Commissie stelt vast dat de beschrijving van de functie van TOA S7 verschilt van de beschrijving van de functie van TOA S6 voor wat betreft de werkzaamheden op met name de volgende punten.

Werkzaamheden 1. Voert lesondersteunende taken uit (...) door:

- het zelfstandig begeleiden van leerlingen bij experimenteel onderzoek en het aandra-

- gen van oplossingen voor de door de leerlingen gestelde vragen;
- het zelfstandig begeleiden van leerlingen bij practica;
- het zelfstandig ontwikkelen, voorbereiden en uitvoeren van demonstratieproeven en het samenstellen van practicum- en zelfstandige onderzoeksopdrachten.

Werkzaamheden 3. Verleent opdrachtondersteunende activiteiten samen met andere TOA's door:

- het assisteren bij het maken van profielwerkstukken;
- het gebruik maken van gemeenschappelijke practicumruimtes;
- het assisteren bij vakoverstijgende projecten;
- het verlenen van assistentie in het studiehuis.

De Commissie stelt voorts vast dat de beschrijving van de werkzaamheden in de functiebeschrijving van TOA S7 afwijkt van die van de functie van TOA S6 ten aanzien van de lesondersteunende taken, met name de begeleiding van leerlingen. De TOA S7 verricht deze taken als lesondersteunende werkzaamheden zelfstandig; de TOA S6 voert deze taken uit als ondersteuning van de docent bij de lesgevende taak en de begeleiding van de leerlingen. Verder vindt het ontwikkelen, voorbereiden en uitvoeren van proeven en het samenstellen van practicum- en onderzoeksopdrachten door de TOA S7 zelfstandig plaats, terwijl de TOA S6 deze werkzaamheden verricht in overleg met de vakgroep dan wel docent.

De Commissie is gebleken dat A zelfstandig leerlingen begeleidt bij experimenteel onderzoek en practica, zelfstandig demonstratieproeven ontwikkelt, voorbereidt en uitvoert en practicum- en zelfstandige onderzoeksopdrachten samenstelt. De Commissie acht hierbij van belang dat waar in de beschrijving van de functie van TOA S7 staat 'zelfstandig' in de beschrijving van de functie van TOA S6 opgenomen is 'in overleg met de vakgroep/docent', waaruit een grote mate van zelfstandigheid van de TOA S7 blijkt.

De Commissie is voorts gebleken dat A instructies voor klassikale practica mee samenstelt door bepaalde gedeeltes hiervan zelf te schrijven. In dit verband wijst de Commissie partijen erop dat er in januari 2006 een herziene versie van de voorbeeldfunctie TOA S7 is verschenen waarin het schrijven van instructiemateriaal, dictaten, modules en ander onderwijsmateriaal als activiteit aan de werkzaamheden van de technisch onderwijsassistent is toegevoegd.

De Commissie stelt vast dat het bezwaar van A gegrond is en komt tot het oordeel dat naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid de beschrijving van de TOA S7 past bij de werkzaamheden zoals opgedragen aan A.

Nu de functie van TOA S7 een voorbeeldfunctie betreft, staat hiermee eveneens de waardering vast zodat de Commissie de argumenten die partijen dienaangaande naar voren hebben gebracht hier verder buiten beschouwing laat.

Aangezien de Commissie tot de slotsom is gekomen dat de voorbeeldfunctie van TOA S7 naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid past bij de werkzaamheden zoals opgedragen aan A komt de Commissie niet toe aan de behandeling van de beschrijving en waardering die bezwaarde van zijn functie door de Onderwijs Servicegroep te F heeft laten geven.

FUWA RK 06/09, Bezwarencommissie functiewaardering voor het katholiek onderwijs, 22 maart 2006

Docentfunctie LB: bezwaar gegrond voorzover gericht tegen benoeming in docentfunctie LB en ongegrond voorzover gericht op verkrijgen van docentfunctie LD- bestaand.

In het kader van de invoering van FUWA-VO 2002 heeft het bevoegd gezag A op de hoogte gesteld van diens benoeming in een docentfunctie LB.

De Commissie heeft partijen naar aanleiding van het verhandelde ter zitting bericht de behandeling van het bezwaar aan te houden teneinde het bevoegd gezag in de gelegenheid te stellen na te gaan of een voorstel voor een nieuwe beschrijving en waardering van de functie van A tot de mogelijkheden behoort. De Commissie heeft partijen een gemotiveerde tussenuitspraak doen toekomen.

Het bevoegd gezag heeft de Commissie vervolgens bericht A het voorstel te hebben gedaan hem te benoemen in een docentfunctie LC.

Van A heeft de Commissie het bericht ontvangen dat hij niet kan instemmen met het voorstel van het bevoegd gezag inhoudende A's benoeming in een docentfunctie LC. A heeft hierbij aangegeven dat hij persisteert bij zijn standpunt dat de hem feitelijk opgedragen werkzaamheden overeenkomen met de docentfunctie LD-bestaand.

Het bezwaar van A betreft de beschrijving van de functie in relatie tot de hem opgedragen werkzaamheden.

Ten aanzien van de beschrijving van de aangeboden docentfuncties LB respectievelijk LC in relatie tot de werkzaamheden van bezwaarde overweegt de Commissie als volgt.

De Commissie stelt vast dat de beschrijving van de docentfunctie LC verschilt van de beschrijving van de docentfunctie LB wat betreft de werkzaamheden op met name de volgende punten:

- het stimuleren van de leerlingen tot het leren leren;
- het inspelen op de leefwereld van verschillende leeftijdsgroepen in verschillende onderwijsvormen en het begeleiden van leerlingen met meervoudige ontwikkelingsproblemen en verschillende culturele achtergronden;
- het zorgdragen voor het curriculum en het afstemmen van de onderwijsactiviteiten binnen het eigen team of de eigen vaksectie;
- het initiëren van structurele contacten die bijdragen aan de ontwikkeling van de leerlingen;
- het nemen van initiatieven die structureel bijdragen aan de samenwerking binnen de school en met andere onderwijsinstellingen.

Het bevoegd gezag heeft aangegeven dat de docentfunctie LC op SG X bedoeld is voor de ervaren docent die gespecialiseerd is in bijvoorbeeld het ontwikkelen van leerstof, het coördineren van de leerlingenzorg en het coördineren van de begeleiding of coaching van docenten.

Blijkens de stukken betreffen de werkzaamheden van bezwaarde in hoofdzaak en samengevat:

- het verzorgen van lessen lichamelijke opvoeding aan hoofdzakelijk de bovenbouw van het havo/vwo;
- het vervullen van de functie van mentor van een klas 4 van het havo;
- het fungeren als coach voor (student)docenten LO;
- in sectieverband: het optreden als voorzitter van de sectie lichamelijke opvoeding;

- in werkgroepverband: het vertalen van de eindtermen LO 2 in lessen LO 2, het aanpassen van het Studiehuis en het voorbereiden van de nieuwbouw van SG X.

De Commissie overweegt dat deze werkzaamheden in de beschrijving van de docentfunctie LC van de Stichting D, welke beschrijving gebaseerd is op de FUWA-VO Voorbeeldfunctie 20023415, onder Werkzaamheden zijn opgenomen.

De Commissie overweegt voorts dat zulks niet kan worden gezegd van de beschrijving van de docentfunctie LB van de Stichting D, welke beschrijving gebaseerd is op de FUWA-VO Voorbeeldfunctie 20023414.

De Commissie stelt vast dat het bezwaar van A tegen het aanbieden van de docentfunctie LB gegrond is en komt op grond van de vorenstaande overwegingen tot het oordeel dat naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid de beschrijving van de docentfunctie LC past bij de werkzaamheden zoals opgedragen aan A.

Ten aanzien van het bezwaar van A dat hem de docentfunctie LD-bestaand niet is aangeboden, overweegt de Commissie als volgt.

Blijkens de inhoud van het functieboek van de Stichting D in verbinding met de inhoud van de paragraaf Context van de beschrijving van de docentfunctie LD is deze functie bedoeld voor de docent die belast is met de coördinatie van de op samenhang gerichte onderwijsontwikkeling, welke meerjarig en vakoverstijgend is alsmede schoolbreed afgestemd is (docentfunctie LD-nieuw) en voor de docent die de leerlingen introduceert in de kennis, principes, onderzoekswijzen en toepassingen in verschillende wetenschappelijke disciplines (docentfunctie LD-bestaand).

De Commissie constateert dat het hierbij niet gaat om twee verschillende docentfuncties LD maar dat het handelt om een en dezelfde docentfunctie LD, welke functie gebaseerd is op de FUWA-VO Voorbeeldfunctie 20023418, waarbij voor de toekenning de accenten anders worden gelegd.

Het bevoegd gezag heeft aangegeven dat een essentieel onderdeel van de docentfunctie LD-bestaand is het verkeren in de leefwereld van de wetenschap/het wetenschappelijk onderwijs, waarmee het beschikken over een eerstegraads bevoegdheid en het in overwegende mate lesgeven in de eerstegraads sector impliciete vereisten zijn. Ter zitting heeft het bevoegd gezag verklaard dat dit meebrengt dat de docent die de voorbereiding verzorgt van de leerlingen die naar de universiteit gaan uit eigen ervaring de universiteit dient te kennen.

A heeft verklaard geen academische opleiding te hebben gevolgd en niet over een eerstegraads bevoegdheid te beschikken.

In het licht van het vorenstaande oordeelt de Commissie de beslissing van het bevoegd gezag om A geen docentfunctie LD-bestaand aan te bieden niet onredelijk tegenover de bezwaarde.

De Commissie spreekt uit dat het bezwaar van A gegrond is voorzover dit gericht is tegen de benoeming in een docentfunctie LB en ongegrond is voorzover dit gericht is op het verkrijgen van een docentfunctie LD-bestaand.

FUWA BVE 2006-01, Bezwarencommissie functiewaardering confessioneel bve, 2 maart 2006

Functie BVE-docent 11: bezwaar gegrond

Het bezwaar is gebaseerd op artikel D-15 van de CAO bve. Het bezwaar betreft de beschrijving van de functie in relatie tot de opgedragen werkzaamheden. Bezwaarde geeft les, voert contractactiviteiten uit en is voor 1 dag in de week als projectleidster

belast met het uitwerken van suggesties en ideeën in verband met het marketingplan voor de instelling. De Commissie oordeelt dat de lesactiviteiten en de actuele contractactiviteiten – grotendeels - passen bij de beschrijving van de docent 10 functie. De werkzaamheden en de verantwoordelijkheden met betrekking tot het marketingplan acht de Commissie onvoldoende beschreven in de functie van docent 10. De Commissie oordeelt dat het bezwaar gegrond is en dat het bevoegd gezag gehouden is een nieuwe functiebeschrijving aan te bieden met inachtneming van hetgeen de Commissie heeft overwogen.

6.3 EEN SELECTIE UIT DE ADVIEZEN VAN DE KLACHTENCOMMISSIE

Het gaat hierbij om samenvattingen van deze adviezen.

04-05 N-42, Klachtencommissie voor het Katholiek Onderwijs, 10 november 2005

De klacht is afkomstig van de heer M, vader van de minderjarige Q M, leerling van de P-basisschool te F. De klacht is gericht tegen vijf personeelsleden van de P-basisschool.

Q is jarenlang het slachtoffer geweest van pesterij. Van een geïntegreerd pestbeleid was geen sprake. De school zocht de oplossing van het probleem primair in pogingen tot gedragsverandering van Q. Actie tegen pesterijen van medeleerlingen werd niet eigener beweging ondernomen, maar altijd op initiatief van Q's ouders.

Wat aan maatregelen getroffen werd, had geen blijvend effect.

Het gevolg van alles is, dat Q nu afhankelijk is van professionele psychologische ondersteuning.

Klager heeft het pestbeleid van de P-basisschool als soft en halfslachtig ervaren.

Aangeklaagden hebben blijkens hun respectievelijke reacties onderkend dat Q veelvuldig het slachtoffer is geweest van pesterijen. Zij hebben aangegeven dat zij binnen de kaders van het plan van aanpak met betrekking tot pesten, zoals dat voor de P-basisschool is vastgesteld, maatregelen hebben getroffen, zowel algemene als specifieke, namelijk tegen die pesterijen waarvan P het slachtoffer was.

Een aantal gegeven voorbeelden kan hun gezamenlijke bewering staven:

- De P-basisschool besteedde en besteedt structureel aandacht aan het bespreekbaar maken van pesterij in het algemeen door onder meer leerlingenbespreking en catecheseprojecten.
- Er worden "leerlingencontracten" afgesloten waarin pesten wordt verboden. Die contracten worden in de klas opgehangen.
- Leerlingen van wie bekend was dat zij Q pestten, zijn daarop aangesproken.
- Bij ouders van leerlingen die Q pestten, is persoonlijk aangedrongen op correctie van het gedrag van hun kinderen
- Aan klager en zijn echtgenote zijn adviezen gegeven om te zoeken naar mogelijkheden om Q's sociale vaardigheden te vergroten.
- Een tijdlang heeft Q een schriftje bij kunnen houden waarin alle bijzonderheden die hij meemaakte, vermeld konden worden. Aan de hand daarvan kon de school, waar noodzakelijk ingrijpen, dan wel stimuleren.
- Tijdens het buitenspelen waren leerkrachten extra alert op pestgedrag.
- Het laatste jaar werd op iedere vrijdagmiddag de week met Q doorgesproken door de leerkracht.

- Tijdens het omkleden voor de gymlessen bleef de leerkracht altijd in de jongenskledkamer.

Deze opsomming van getroffen maatregelen, die in hun onderlinge samenhang duiden op een geïntegreerd beleid, brengen de Commissie tot de bevinding dat van de P-basis-school niet gezegd kan worden dat zij zich voor het tegengaan van pesten onvoldoende heeft ingespannen. Voor de Commissie is overtuigend aangevoerd dat de personeelsleden van de P-basisschool hebben gehandeld als van leerkrachten in vergelijkbare omstandigheden verwacht mag worden. Aangeklaagden hebben gemotiveerd aangegeven dat zij op de pesten, voor zover de school daarop vat kon hebben, doorgaans adequaat hebben gereageerd. Wat er fout is gegaan, kan niet aan een falend beleid van de P-basisschool worden toegeschreven.

De klacht behelst met name dat de P-basisschool structureel tekortgeschoten is in het signaleren en tegengaan van de pesten waarvan Q het slachtoffer is geweest. Voor de Commissie is dat in onvoldoende mate aannemelijk geworden. Zij verklaart de klacht dan ook ongegrond en ziet geen reden tot het doen van aanbevelingen.

04-05 N-48, Klachtencommissie voor het Katholiek Onderwijs, 29 september 2005

De klacht is afkomstig van de heer K, vader van de minderjarige A K, gewezen leerling van het L-College te A. De klacht is gericht tegen de directeur van de school.

A de zoon van klager, heeft in 2004 na het behalen van zijn havo-diploma op advies van de afdelingsleider de overstap gemaakt naar klas 5 van het vwo.

In juni 2005 heeft de docente mevrouw X aan A op botte wijze medegedeeld dat het vwo voor hem niet zinvol was, gelet op de stand van zijn taalontwikkeling. Een overgang naar klas 6 vwo is door die aangebrachte geestelijke beschadiging onmogelijk gemaakt.

A's ouders zijn nooit eerder in kennis gesteld van eventuele taalachterstanden. Eerdere onderkenning daarvan had de ontstane moeilijkheden kunnen voorkomen.

De psychische schade die voor A is ontstaan, vindt haar oorzaak in toerekenbaar handelen en nalaten van het L-College.

Toen A op het havo zat presteerde hij, gegeven het reguliere onderwijsaanbod, op het verwachte niveau. Daardoor was er geen reden om hem extra ondersteuning in de talen anders dan binnen de reguliere setting te bieden.

Toen A zich na het behalen van het havo-diploma had gemeld voor het vwo, is hij daarvoor, conform het bestaande beleid, ingeschreven. Inschrijving van een leerling met een havo-diploma bij de vwo-afdeling houdt evenwel geenszins een garantie in dat het gewenste diploma binnen de gestelde tijd wordt behaald. De opleidingen hoeven niet bij voorbaat op elkaar aan te sluiten. Opgemerkt is in dit verband nog dat A van de school het advies heeft gekregen om tijdens de zomervakantie enige deficiënties op het gebied van de taal weg te werken.

Na de vakantie is gebleken dat A dat niet of onvoldoende had gedaan.

Met instemming en op kosten van zijn ouders heeft hij in groep 5 vwo extra ondersteuning gekregen bij twee moderne talen.

De rapportcijfers van A in klas 5 vwo bleken onvoldoende basis te bieden voor de overgang. In het algemeen heeft in een dergelijk situatie uit het oogpunt van gelijke behandeling van alle leerlingen een school niet het recht om af te wijken van de vastgestelde overgangsnormen, al dan niet in combinatie met bijzondere taken.

Het is aan de Commissie om na te gaan of er bijzondere omstandigheden zijn die een afwijking van die lijn rechtvaardigen.

De rol van mevrouw X binnen het geheel is als zodanig niet ter beoordeling voorgelegd aan de Commissie. Haar wijze van presenteren zal de Commissie dan ook niet bij haar overwegingen betrekken.

Wel gaat de Commissie in op de door klager gestelde relatie tussen de veroorzaakte psychische schade, de depressiviteit van A en de gevolgen daarvan enerzijds en de bewuste mededeling van mevrouw X anderzijds.

Het is de Commissie in dat verband niet aannemelijk geworden dat - gegeven A's scores voor de talen – zijn doubleren zijn oorzaak vindt in de aan hem gedane mededeling. De ontstane psychische schade en depressiviteit kunnen dus niet als de gevolgen worden gezien van de gedane mededeling.

Er zijn van functionarissen van het L-College aan de Commissie geen tekortkomingen gebleken die het doubleren van A in de hand zouden hebben gewerkt en die de school tot meer zouden verplichten dan zij gedaan heeft. De prestaties van leerlingen hangen af van meer dan wat de schoolomgeving aan stimulansen biedt.

Aan het door de afdelingsleider gegeven advies kan dan ook geen garantie voor een succesvolle afronding van de vwo-opleiding worden ontleend, mede gelet op de daarmee gepaard gaande aansporing aan A om tijdens de zomervakantie zijn moderne talen bij te spijkeren.

De Commissie komt bij de beoordeling van de klacht tot de bevinding dat het L-College ten opzichte van A heeft gehandeld, zoals van een goede school in vergelijkbare omstandigheden verwacht mag worden.

De Commissie verklaart de klacht ongegrond en ziet af van het doen van aanbevelingen.

05/06 N-01, Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs, 8 november 2005

De klacht is ingediend door de heer V, vader van de minderjarige G V, gewezen leerling van het Y-lyceum te Z, die in stand wordt gehouden door de Stichting K G.

De klacht is gericht tegen mevrouw K, directeur van het Y-lyceum.

G is oneerlijk beschuldigd. Weliswaar heeft G zich schuldig gemaakt aan een aantal zeer vervelende handelingen, waaronder inkt spuiten op de jas van een medeleerlinge, maar een aantal ingebrachte beschuldigingen is ingegeven, dan wel verdraaid, door een negatieve vooringenomenheid jegens haar. G is twee dagen geschorst geweest wegens het tijdens een scheikundeles gooien met een brandende lucifer naar een medeleerling. Andere leerlingen die tijdens die les ook met brandende lucifers hadden gegooid zijn ongemoeid gelaten.

G is voor het spuiten met inkt ter verantwoording geroepen in het bijzijn van mevrouw K, de adjunct-directeur, de desbetreffende leerling en haar moeder, terwijl haar ouders daarvoor niet waren uitgenodigd.

G mocht de lessen op het Y-lyceum niet meer volgen vanwege de inhoud van de brieven van klager, een zaak die niets met G als leerlinge te maken heeft. Overigens heeft klager voor zijn brieven uitdrukkelijk zijn verontschuldigingen aangeboden.

De verwijderingsprocedure tegen G is niet juist gevoerd. De procedurele voorschriften die de WVO kent zijn niet nageleefd. Er is met klager geen gesprek gevoerd over de voorgenomen verwijdering.

Degene die als raadsman van mevrouw K optrad, bleek ook in zijn hoedanigheid van voorzitter van het College van Bestuur degene te zijn die op het bezwaar van klager tegen de verwijdering van G besliste. Deze dubbelrol is op zijn minst verbazingwekkend.

Voor de Commissie is aannemelijk geworden dat G vanaf mei 2004 betrokken is geweest bij een reeks - een aantal als ernstig te kwalificeren - incidenten.

Voor zover de klacht is gericht tegen het feit dat G ten onrechte is beschuldigd acht de Commissie de klacht ongegrond.

Ten aanzien van het onderdeel van de klacht dat G na het incident met de inkt op de jas van een medeleerling, ter verantwoording is geroepen in het bijzijn van mevrouw K aangeklaagde, de adjunct-directeur, de desbetreffende leerling en haar moeder, terwijl klager en zijn vrouw niet waren uitgenodigd overweegt de Commissie dat na het incident de nodige opschudding was ontstaan en dat vrij snel de moeder op verzoek van de betrokken leerling op school verscheen. Snel handelen was toen geboden. G's ouders zouden toen niet meer op tijd hebben kunnen komen. Dat zij niet genodigd waren is te verontschuldigen.

De Commissie acht dit deel van de klacht ongegrond.

Ten aanzien van het onderdeel van de klacht dat G de lessen op het Y-lyceum niet meer mag volgen vanwege de inhoud van de brieven van klager aan aangeklaagde, hetgeen volgens klager niets met G als leerling te maken heeft, overweegt de Commissie het volgende:

De Commissie acht het begrijpelijk dat het ontbreken van enig respect en redelijk vertrouwen van klager jegens mevrouw K een rol heeft gespeeld bij het besluit dat G in het schooljaar 2005-2006 niet langer welkom zou zijn op het Y-lyceum.

Niet alleen het gedrag van een leerling, maar ook het gedrag van een ouder en de daardoor ontstane onherstelbaar verstoorde relatie tussen hen kunnen aanleiding zijn voor verwijdering van die leerling.

De Commissie acht dit onderdeel van de klacht eveneens ongegrond.

Voor wat betreft het onderdeel van de klacht dat inhoudt dat de verwijderingsprocedure niet correct is gevoerd oordeelt de Commissie dat er in tegenstelling tot wat namens mevrouw K is betoogd, wel degelijk sprake is geweest van een verwijdering.

De Commissie constateert namelijk dat mevrouw K bij brief van 6 juli 2005 aan klager onder meer haar eerdere beslissing heeft bevestigd dat G per 1 augustus 2005 niet op het Y-lyceum in de bovenbouw is geplaatst. Bij brief van 9 juli 2005 heeft klager tegen deze beslissing bezwaar gemaakt bij het College van Bestuur van de Stichting. Bij brief van 20 juli 2005 heeft de heer A namens het College van Bestuur aan klager meegedeeld dat de directie van het Y-lyceum de procedure tot verwijdering op juiste wijze heeft voltooid en dat de verwijdering van G c.q. het niet toelaten van haar tot het nieuwe schooljaar steeds zal worden bevestigd.

Dat klager inmiddels G op een andere school in had doen schrijven laat het feit dat er een verwijdering was bewerkstelligd onverlet.

Er was dan ook geen reden om de procedurele voorschriften die de WVO ten aanzien van de verwijdering stelt, niet na te leven.

De Commissie acht de klacht, voor zover die gericht is tegen procedurefouten in de verwijderingsprocedure, gegrond.

In dit verband merkt de Commissie nog op dat zij het onjuist vindt dat het College van Bestuur in de persoon van zijn voorzitter al in een vroeg stadium betrokken was bij de zaak waardoor zijn onafhankelijke positie als beroepsinstantie in een later stadium in het geding kwam. De Commissie acht een dergelijke dubbelrol ongewenst.

De Commissie adviseert het College van Bestuur in de schoolgids een paragraaf op te nemen over de bestuursstructuur, het onderscheid tussen het bevoegd gezag en de schoolleiding, de bevoegdheden van beide instanties en de positie van (de voorzitter van) het College van Bestuur in dezen.

Voorts adviseert de Commissie dat de voorzitter van het College van Bestuur zich niet mengt in kwesties waar hij mogelijk later als beroepsinstantie als bevoegd gezag mee te maken kan krijgen.

05/06 N-02, Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs, 10 november 2005

De klacht is ingediend door mevrouw A, klagster, moeder van de minderjarige D A, gewezen leerling van Y-basisschool te Z.

Aangeklaagde is de heer F, directeur van de Y-basisschool.

D heeft tot 2005 op de Y-basisschool gezeten. De Y-basisschool is niet op de juiste wijze omgegaan met de gedragsproblemen, waarmee D tengevolge van ADHD kampte.

In het schooljaar 2004/2005 was in eerste instantie juffrouw B de groepsleerkracht van D. Toen zij in september 2004 enkele keren had aangegeven de situatie niet aan te kunnen, heeft aangeklaagde aan klagster medegedeeld dat een cluster 4 school de aangewezen onderwijsinstelling voor D was. De aanvraagprocedure voor cluster 4 school is toen ook in gang gezet.

Volgens klagster zou de Y-basisschool zelf de nodige deskundigheid in huis moeten hebben om met de gedragsproblemen van D om te gaan. De keuze voor de cluster 4 school was overigens gebaseerd op een te korte observatieperiode. Alleen de bevindingen van mevrouw B, lagen ten grondslag aan wat de school als oplossing presenteerde.

De reden voor klagster en haar echtgenoot om in september 2004 toch akkoord te gaan met de aanvraag voor plaatsing op een cluster 4 school was dat de Y-basisschool ingeval van weigering van medewerking als alternatief bood dat D dan maar halve dagen naar school mocht.

Op 4 oktober 2004 is D overgeplaatst naar de parallelgroep van mevrouw Z. De aanpak van deze docente gaf klagster en haar echtgenoot vertrouwen. Mevrouw Z had ervaring met het lesgeven aan een cluster 4 school. Daardoor kon zij D een betere begeleiding geven dan hij daarvoor had gehad. D bleek in de groep van mevrouw Z dan ook beter te gaan functioneren, waarmee in de ogen van klagster de indicatie voor een cluster 4 school achterhaald was geraakt. Het heen-en-weerschriftje dat in het kader van de bijzondere begeleiding werd gehanteerd, gaf in het algemeen geen reden tot verontrusting. Klagster heeft dan ook voorgesteld aan mevrouw Z om D met een "rugzakje" bij haar in de groep te laten blijven. Mevrouw Z bleek echter zelf zeer afwijzend tegenover dat voorstel te staan.

De Y-basisschool heeft zich te weinig moeite heeft getroost om D als leerling te behouden. Ten onrechte is ervan afgezien ervaring op te doen met methoden als het hanteren van een straf- en beloningssysteem of het inzetten van remedial teaching. Er is te vroeg afgehaakt.

Klagster heeft moeten ervaren dat de voorlichting over het plaatsen op de cluster 4 school verre van volledig is geweest. Aan haar is niet vooraf medegedeeld dat plaatsing op een cluster 4 school alleen mogelijk was op verzoek van de ouders. Pas nadat zij en haar echtgenoot de aanvraagformulieren voor plaatsing al hadden ingevuld, kwamen zij erachter welke draagwijdte die handeling had.

Voor de Commissie is uitgangspunt dat het de school is die verantwoordelijk is voor de inhoud van het onderwijsaanbod en die daarmee aangeeft hoever haar mogelijkheden in de zorg voor leerlingen die bijzondere zorg nodig hebben, reiken.

Er dient in dat kader een consistent beleid te zijn. Dat beleid dient aan ouders van kinderen die voor bijzondere begeleiding in aanmerking komen, vooraf kenbaar gemaakt te zijn.

Aangeklaagde heeft aangevoerd dat de keuze tot plaatsing van D op een cluster 4 school niet uitsluitend was gebaseerd op de ervaringen die de Y-basisschool gedurende de eerste maand van het schooljaar 2004/2005 had opgedaan. Wat in de daaraan voorafgaande jaren aan gedragsproblemen was waargenomen, heeft ook een rol gespeeld bij de besluitvorming.

Het is voor de Commissie aannemelijk geworden dat de plaatsing van D in de groep van mevrouw Z bedoeld was als noodoplossing, niet als een mogelijkheid om tot een heroverweging van de keuze voor de cluster 4 school te komen.

Aangeklaagde heeft gemotiveerd aangegeven dat de beslissing om D op een cluster 4 school te plaatsen en om daar later niet van terug te komen, past binnen het beleid van de Y-basisschool. De keuze van een cluster 4 school en de in afwachting van de plaatsing getroffen maatregelen pasten naar het oordeel van de Commissie bij wat van een verantwoord handelende school verwacht mag worden.

Voor zover de klacht inhoudt dat de keuze voor plaatsing van D op een cluster 4 school een onjuiste, dan wel een voorbarige is geweest, verklaart de Commissie die ongegrond.

Het is de Commissie niet gebleken dat de voorlichting die aan klaagster en haar echtgenoot is gegeven over het aanvragen van de plaatsing op een cluster 4 school, onvolledig is geweest. Mogelijk hebben zij zich onder druk gezet gevoeld, doordat de Y-basisschool had aangegeven dat zij D maar een halve dag op school kon hebben, maar dat brengt niet met zich mee dat onder haar verantwoordelijkheid een onjuist of onvolledig beeld is gegeven van wat het invullen van de aanvraagformulieren inhoudt.

Voor zover de klacht erop doelt dat is nagelaten te wijzen op de consequenties van het invullen van de aanvraagformulieren, verklaart de Commissie die ongegrond.

De Commissie beveelt aan dat met ouders van leerlingen die bijzondere zorg nodig hebben, duidelijk wordt gecommuniceerd over wat de mogelijkheden zijn van de school en waar die ophouden. Een uitdrukkelijke verwijzing door de leerkracht naar wat er in de schoolgids is vermeld over de leerling gebonden financiering, zoals in dit geval in die van de Y-basisschool, kan dat doel dienen.

05/06 N-08, Klachtencommissie voor het Katholiek Onderwijs, 1 december 2005

De klacht is afkomstig van de heer X, vader van de minderjarige Z X, gewezen leerlinge van de Y-basisschool. De klacht is gericht tegen mevrouw D en mevrouw E, respectievelijke als leerkracht en als waarnemend directeur verbonden aan de Y-basisschool.

Op 11 juli 2005 heeft tijdens de pauze een klasgenootje van Z haar met een stok aan het oog verwond. Mevrouw D heeft vlak daarna telefonisch contact gezocht met klager en zijn echtgenote met de mededeling dat zij Z moesten komen ophalen. Aangezien de ouders toen niet thuis waren, heeft een buurmeisje Z toen van school gehaald en naar huis gebracht.

Toen Z's ouders haar later thuis aantroffen, zat zij met een handdoek tegen het oog. Er bleek door aangeklaagden geen enkele maatregel getroffen te zijn om infectie te voorkomen. Mevrouw D had alleen maar een doekje gegeven om het oog te deppen.

Toen klager met Z in het ziekenhuis was geweest, is hij weer naar de school gegaan. Hij wilde namelijk meer van het ongeluk en de manier waarop daarmee was omgegaan, te

weten te komen. Klager gaf toen aan aangeklaagden te kennen dat de school Z naar het ziekenhuis had moeten laten brengen. De gevolgen van oogletsel vallen voor mensen die niet medisch geschoold zijn, namelijk niet in te schatten. Aangeklaagden wilden klager echter maar weinig informatie verstrekken. Een bevredigend antwoord op de vraag waarom zij geen maatregelen hadden genomen om Z te laten behandelen werd niet gegeven. Gegevens over het adres van de ouders van het kind dat het letsel had veroorzaakt, wilden aangeklaagden toen evenmin geven.

Aangeklaagden hebben blijk gegeven van een onderschatting van de risico's die een oogverwonding met zich mee kan brengen. Oogverwonding levert altijd een spoedgeval op.

Aangeklaagden hebben nooit hun excuses aangeboden aan klager.

Op 11 juli 2005 heeft op het schoolplein een klasgenootje van Z met een stok gegooid, die haar in haar oog heeft getroffen. Mevrouw D constateerde toen bloeduitstortinkjes op het witte deel van het oog. Zij heeft toen aan Z een koude natte doek gegeven om haar oog te deppen.

Vervolgens heeft zij naar de ouders van Z gebeld met het verzoek of zij met haar naar de huisarts konden gaan. Daar zijzelf niet thuiswaren, is Z toen door een buurmeisje opgehaald en naar huis gebracht.

Toen klager, inmiddels thuisgekomen, de huisarts niet kon bereiken, is hij met Z via de school naar het ziekenhuis gegaan.

Toen Z's oog in het ziekenhuis was behandeld, zijn klager en zijn echtgenote weer naar de school gegaan om te vragen om het adres van de ouders van de leerling die met de stok had gegooid. Ook gaf klager te kennen dat de reactie van aangeklaagden niet adequaat was geweest. Zij hadden volgens klager een ambulance moeten oproepen en de politie bellen.

Aan de Commissie is ter beoordeling, of het optreden van aangeklaagden, met name van mevrouw D, na de verwonding van het oog van Z adequaat is geweest.

Ter zitting heeft mevrouw D verklaard dat zij één der gediplomeerde bedrijfshulpverleners van de school is. Zij heeft daardoor een reële inschatting kunnen maken van de ernst van de verwonding. Aan de hand van die inschatting heeft zij tot de bevinding kunnen komen dat het verstrekken van een doek voor het oog en het telefonisch melden van het ongeluk aan de ouders van Z met het verzoek om met haar naar de huisarts te gaan, voldoende waren.

Naar het oordeel van de Commissie heeft mevrouw D in redelijkheid tot haar handelwijze kunnen komen. Niet is gebleken - bijvoorbeeld uit een melding van het ziekenhuis - dat haar inschatting van de ernst van de situatie, en daarmee die van mevrouw E een onjuiste is geweest.

De Commissie komt dan ook niet tot de gevolgtrekking dat namens de school excuses aangeboden hadden moeten worden.

Verder is ter beoordeling of mevrouw E terecht het verstrekken van de adresgegevens van de ouders van het kind dat de verwonding had toegebracht, heeft geweigerd.

Betoogd is dat, als klager schade had willen verhalen, de school een bemiddelende rol had willen spelen in het contact tussen de respectievelijke ouders. In de brief aan klager van 15 juli 2005 van mevrouw E is dat aangegeven. Van dat aanbod is geen gebruik gemaakt.

De Commissie is van oordeel dat mevrouw E zich op het standpunt kon stellen dat zij in de gegeven situatie met meer belangen rekening moest houden dan alleen die van klager.

Zij kon daarin tot de bevinding komen dat privacyredenen haar belemmerden om de gegevens zonder meer aan klager te geven.

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

05/06 N-10, Klachtencommissie voor het Katholiek Onderwijs, 6 december 2005

De klacht is afkomstig van de heer T vader van de minderjarige J T en van de minderjarige H T, leerlinge van de Y-basisschool. De klacht is gericht tegen het schoolbestuur.

Het bestuur houdt een aantal basisscholen in hetzelfde dorp in stand.

In 2003 is H, de oudste dochter van klager, op de Y-basisschool geplaatst. Die school bevindt zich zo ver van het huis van klager dat H een aantal jaren gehaald en gebracht zal moeten worden. Plaatsing op één van de drie basisscholen in de buurt van het huis van klager had meer voor de hand gelegen. Als reden voor de plaatsing van H op de Y-basisschool werd aangevoerd dat kinderen uit het gebied F de voorrang kregen bij de plaatsing op de basisscholen die in de buurt van het huis van klager staan.

Klager en zijn echtgenote hebben J, een andere dochter, per 1 augustus 2006 aangemeld voor het basisonderwijs. Het bestuur heeft aangegeven J te zullen plaatsen op de E-school. Die school is nog verder verwijderd van het woonhuis van klager dan de Y-basisschool. De reden voor deze voorgenomen plaatsing is, dat het bestuur voor de Y-basisschool aan kinderen uit de wijk B voorrang wil geven. B is een nieuwbouwwijk, waar veel kinderen wonen die voor het eerst naar de basisschool moeten.

Klagers gezin zal in de voorgestelde opzet de gevolgen ondervinden van tweemaal tussen wal en schip gevallen te zijn.

Dat de kinderen van klager op twee verschillende scholen zullen zitten is het gevolg van kortzichtigheid. Bij de aanmelding van H wist men bij het bestuur dat de melding van J er na een paar jaar aan zat te komen.

Op de Y-basisschool zijn nog enkele plaatsen vrij. Klager vraagt zich daarom af, waarom J niet voor plaatsing daarop in aanmerking kan komen.

Aan klager en zijn echtgenote is aangeboden om hun beide kinderen te plaatsen op de M-school, een andere school van het bestuur, dicht bij hen in de buurt.

Voor klager is dat thans geen reële optie. H moet dan uit haar schoolomgeving worden gehaald. Dat zou voor haar een te zware belasting zijn. H heeft enige moeite om te wennen aan nieuwe situaties.

Het is de Commissie duidelijk geworden dat het bestuur voor de plaatsing van leerlingen op de verschillende scholen die zij in hetzelfde dorp in stand houdt een beleid hanteert. Zij wil alle vierjarigen gelijkmatig over de verschillende scholen verdelen.

Een drietal doelen is daarvoor richtinggevend:

- De afzonderlijke scholen moeten boven de opheffingsnorm blijven.
- Voorkomen moet worden dat in scholen met weinig kinderen combinatieklassen gevormd moeten worden, terwijl in kinderrijke buurten overvolle klassen ontstaan.
- De werkdruk voor alle onderwijsgevenden moet gelijkwaardig zijn.

Op grond van deze doelen wordt jaarlijks per school een toeleveringsgebied bepaald, waarin een aantal straten/wijken is opgenomen. Bij de samenstelling van de toeleveringsgebieden wordt zoveel mogelijk rekening gehouden met de afstand tussen een woonadres en de daaraan gekoppelde school. De afstand van het huis van klager tot de Y-basisschool bedraagt 1000 meter, van diens huis tot de E-school 1125 meter. De afstand tussen de twee scholen onderling bedraagt 750 meter.

Een medische indicatie kan een reden opleveren om een kind op een andere school te plaatsen dan op de school die aan de desbetreffende buurt is toegewezen.

Aan ouders wordt schriftelijk kenbaar gemaakt op welke school hun kind zal worden geplaatst. Ouders zijn in de gelegenheid schriftelijk bezwaar te maken tegen de plaatsing. Als ouders het met de afdoening van hun bezwaar in eerste instantie niet eens zijn, kunnen zij aan het dagelijks bestuur verzoeken de voorgenomen plaatsing in heroverweging te nemen.

Bij het beoordelen van het bezwaar van ouders worden de beleidsdoelstellingen als toetsingskader gehanteerd.

Er zijn negen bezwaarschriften van ouders binnengekomen die ten doel hadden dat hun respectievelijke kinderen voor het schooljaar 2006/2007 alsnog op de Y-basisschool zouden worden geplaatst. Aan vrijwel alle bezwaarschriften lag als reden ten grondslag dat er al een ouder kind uit hetzelfde gezin op die school zit. Op één na zijn de bezwaarschriften alle afgewezen. In de situatie waarin alsnog tot plaatsing op de Y-basisschool is overgegaan was er bij de moeder sprake van een ernstige lichamelijke handicap tengevolge van reuma. Klager en zijn echtgenote hebben geen vergelijkbare redenen aangevoerd die een herziening van de plaatsing van J zouden rechtvaardigen.

Namens het bestuur is gemotiveerd aangegeven dat aan het vasthouden aan de voorgenomen plaatsing van J op de E-school bestaand beleid ten grondslag heeft gelegen.

Naar het oordeel van de Commissie heeft het bestuur gegeven wat haar toen van de omstandigheden van klager en zijn gezin bekend was, in redelijkheid aan zijn besluit om J niet op de Y-basisschool te plaatsen, kunnen vasthouden.

Het bestuur heeft aan klager en zijn echtgenote aangeboden hun beide kinderen naar de M-school te laten gaan, een school op 500 meter afstand van hun woonhuis. Op dit aanbod zijn klager en zijn echtgenote niet ingegaan.

De Commissie komt tot de bevinding dat het bestuur binnen de gestelde beleidskaders het nodige heeft gedaan om aan de wensen van klager tegemoet te komen.

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

05/06 N-13, Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs, 13 maart 2006

De klacht is afkomstig van de heer X, vader van de minderjarige J X, gewezen leerling van het Y-College. Zij is gericht tegen de directie en enkele medewerkers van het Y-College.

In het schooljaar 2004/2005 zat J in de examenklas. In maart 2005 zou J samen met enkele andere leerlingen vijf douchedeurtjes van een gymzaal hebben vernield.

Van alle leerlingen die erbij betrokken waren, werden alleen J en twee andere leerlingen op wat de groep verweten werd, aangesproken.

Op 23 maart 2005, gedurende de voorbereidende examenperiode, is J naar aanleiding van het incident voor twee dagen geschorst.

In een brief van 1 april 2005 heeft de directie melding gemaakt van een tweetal andere maatregelen die naar aanleiding van het incident getroffen zouden worden. Deze bleken te bestaan uit uitsluiting van buitenschoolse activiteiten en uitsluiting van een aantal lessen, dit laatste hoewel J toen vlak voor zijn eindexamen zat.

Bovendien kreeg klager midden in de examenweek een rekening van 431,73 euro.

De rekening was buitensporig hoog, namelijk een derde deel van een bedrag dat de school voor het leveren en aanbrengen van vijf nieuwe douchedeurtjes in rekening werd gebracht.

Het zou echter slechts gaan om douchedeurtjes die toch al in deplorabele staat verkeerden.

Ondanks een verzoek om nadere onderbouwing is het Y-College niet met een schade-rapportage gekomen. Aan klager is daardoor de mogelijkheid ontnomen om op de rekening in te gaan.

Toen klager om genoemde redenen weigerde de rekening te betalen, heeft het Y-College de vordering uit handen gegeven aan een deurwaarderskantoor.

Klager werd daardoor ook nog eens geconfronteerd met incassokosten en met de dreiging van de kosten van dagvaarding.

Een der aangeklaagden heeft in een gesprek met leerlingen het bewuste incident vergeleken met een verkrachtingszaak, waarbij ook leerlingen van het Y-College betrokken waren. Een dergelijke vergelijking was in haar geforceerdheid grievend voor J.

De handelwijze van de school is al met al als onfatsoenlijk en intimiderend te kenschetsen.

Voor de Commissie zijn de volgende feiten en omstandigheden voldoende aannemelijk gemaakt:

Op 17 maart 2005 heeft een aantal leerlingen een vijftal douchedeurtjes van een gymzaal vernield. Nadat onderzoek ter zake is verricht, is het Y-College tot de bevinding gekomen dat J in dat geheel een actieve rol speelde. Er is hem naar aanleiding daarvan een schorsing van twee dagen opgelegd. Hij is bovendien uitgesloten van een aantal lessen en van buitenschoolse activiteiten. Overigens gold de uitsluiting niet voor de praktijklessen.

Aan de ouders van drie leerlingen die bij de vernieling betrokken waren geweest is een rekening gestuurd. Van klager werd, evenals van de ouders van die andere leerlingen, een derde van de herstelkosten die de school had gemaakt, gevorderd.

Toen klager de aan hem gezonden rekening niet wilde betalen, heeft het Y-College de rekening uit handen gegeven aan een deurwaarderskantoor, hetgeen een verhoging met de buitengerechtigde incassokosten tengevolge had.

De Commissie beoordeelt de klacht tegen deze achtergrond.

Voor de Commissie kan wat klager aangeklaagden tegenwerpt, worden weergegeven aan de hand van de volgende indeling:

- a. De tegen J getroffen maatregelen
- b. De vordering op klager
- c. De gestelde vergelijking met een verkrachtingszaak

Ad a. Aangeklaagden hebben aangegeven dat zij op grond van het gehouden onderzoek tot de overtuiging konden komen dat J een actieve deelname heeft gehad in de vernieling van de douchedeurtjes. Voor wat betreft de zwaarte van de getroffen maatregelen oordeelt de Commissie dat het tot de beleidsvrijheid van de school behoort om leerlingen die zich hebben misdragen, sancties op te leggen. De Commissie kan daarover alleen oordelen, als een opgelegde maatregel of een reeks van opgelegde maatregelen evident onredelijk uitpakt voor de desbetreffende leerling. Daarvan is de Commissie in dezen niet gebleken.

Voor de Commissie is daarbij nog van belang dat de school de maatregel van de uitsluiting van lessen nog eens in haar nadelig effect heeft verzacht door voor J begeleiding door vakdocenten mogelijk te maken en door hem wel de praktijklessen te laten bijwonen.

Bij de oplegging van de maatregelen is de school voldoende aan J's belang bij een reële kans om te slagen voor het eindexamen tegemoetgekomen.

De Commissie verklaart dit onderdeel van de klacht ongegrond.

Ad b. Voor de Commissie is buiten kijf dat het Y-College de kosten die redelijkerwijze gemaakt moesten worden om de vernielde douchedeurtjes te herstellen, naar evenredigheid op de ouders van de schuldig bevonden leerlingen mocht verhalen.

Voor zover de klacht inhoudt dat er teveel geld is besteed aan het herstel, overweegt de Commissie dat aangeklaagden aannemelijk hebben gemaakt dat, toen de douchedeurtjes vernield waren, deze ter wille van de voortgang van de lessen onmiddellijk vervangen moesten worden en dat het daarom nodig was daarvoor een professioneel bedrijf in te schakelen.

Het Y-College heeft, toen er bij klager geen bereidheid tot betalen bleek te zijn, redelijkerwijs kunnen besluiten haar vordering aan een deurwaarderskantoor uit handen te geven. De Commissie verklaart dit onderdeel van de klacht ongegrond.

Ad c. De vergelijking met wat in de klacht een verkrachtingszaak bleek niet afkomstig te zijn van een der aangeklaagden.

In de zaak waarop in dit verband wordt gedoeld ging het echter niet om een verkrachting, maar om een incident waarbij sprake was geweest van ongewenste intimiteiten in de richting van een leerlinge. Dat was voor de school reden om de leerlingen die daarbij betrokken waren geweest een schorsing op te leggen. Op school was dat breed bekend.

De leerlingen die naar aanleiding van de vernieling geschorst waren, onder wie J, vergeleken zelf die schorsing met maatregel die tegen die andere leerlingen was getroffen.

De Commissie verklaart ook dit onderdeel van de klacht ongegrond.

De Commissie ziet, alles overziende, geen reden om de handelwijze van aangeklaagden als onfatsoenlijk of intimiderend te kwalificeren.

De Commissie beveelt aan van gesprekken met ouders schriftelijk vast te leggen en die aan hen ter ondertekening voor te leggen.

05-06 N-14, Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs, 2 februari 2006

De klacht is afkomstig van mevrouw X, moeder van G X, ex-leerling van de school voor speciaal voortgezet onderwijs Y.

De klacht is gericht tegen de directeur en een drietal functionarissen van de school.

G heeft op 1 september 2005 in de praktijkles 'hout', toen hij lang moest wachten op zijn beurt een 'kunstwerk' gemaakt. Het had de vorm van een grafzerk. P heeft erop gezet 'hier rust S'. De heer S was G's mentor. Deze is van die uiting erg van streek geraakt.

De volgende dag, 2 september, is G geschorst met de mededeling dat hij weer op school terug kon komen als een gesprek met een van zijn ouders erbij had plaats gevonden. Om 8.30 uur heeft de heer B onderwijscoördinator de ouders telefonisch op de hoogte gesteld van de schorsing en meegedeeld dat G onderweg was naar huis en dat hij zelf het verhaal wel zou vertellen. Tien minuten daarna was G thuis.

Klaagster verwachtte van de school uitleg te krijgen over de opgelegde schorsing. Pas op uitdrukkelijk verzoek van de kant van de ouders heeft de school uiteindelijk schriftelijk onder vermelding van de reden meegedeeld dat G voor maximaal 5 dagen geschorst was. Deze mededeling hebben de ouders op 7 september 2005 ontvangen. Op 10 september 2005 hebben de ouders een brief ontvangen van de school waarin werd meegedeeld dat G alweer op school had moeten zijn. Er had echter nog geen gesprek met daarbij de ouders plaatsgevonden. Op 16 september hebben de ouders schriftelijk bericht van school ontvangen dat G, gewoon weer naar school kon komen. Nadat klaagster de maandag daaropvolgend met school gebeld had om een afspraak te maken, hebben de

ouders en G diezelfde dag een gesprek gehad met de directeur in het bijzijn van de psycholoog van school en met de heer S.

De straf van 5 dagen schorsing staat niet in verhouding tot hetgeen G wordt verweten. De mentor, de heer S, had kunnen weten dat G het niet kwaad bedoeld heeft.

Deze klacht staat niet op zichzelf. In de loop van de tijd hebben zich meerdere voorvallen voorgedaan waar de school niet correct mee is omgegaan. Als gevolg hiervan heeft klagster het vertrouwen in de school verloren.

Voor de Commissie vormt het schorsingsbesluit en de wijze van uitvoering daarvan de essentie van de klacht. In dat verband is de directeur de enige die terzake verantwoordelijk gehouden kan worden. Voor zover de klacht op de andere aangeklaagden betrekking heeft, verklaart de Commissie de klacht ongegrond.

De Commissie stelt voorop dat het besluit tot het opleggen van een schorsing in beginsel is voorbehouden aan het bevoegd gezag van de school. De Commissie acht zich niet bevoegd om hierover een oordeel te geven tenzij sprake is van een evident onredelijk besluit. Hetgeen in dit verband ter zitting naar voren is gebracht, geeft de Commissie geen aanleiding om het onderhavige besluit tot schorsing evident onredelijk te achten.

Voor wat betreft de beoordeling van de uitvoering van de schorsing is voor de Commissie een aantal feiten en omstandigheden van belang:

De directeur heeft de feiten zoals door klagster in de klacht weergegeven niet weersproken. Hij heeft als reden voor de late telefonische mededeling over de thuiskomst van G aangevoerd dat een dringende situatie op school eerst de aandacht vroeg. Klagster heeft gesteld dat G door de mededeling van de schorsing overstuur was.

In aanmerking nemend artikel 13 van het Inrichtingsbesluit VO en het gegeven dat het hier een veertienjarige leerling van het speciaal onderwijs betrof, is de Commissie van oordeel dat de uitvoering van het schorsingsbesluit had dienen te voldoen aan de volgende zorgvuldigheidseisen:

Een schorsing vindt plaats onder opgave van reden en voor ten hoogste een week. Het besluit tot schorsing met inbegrip van de datum waarop deze ingaat en eindigt, wordt schriftelijk aan de betrokken leerling en diens ouders of verzorgers meegedeeld. De ouders of verzorgers worden op de hoogte gesteld van de reden van de schorsing. Alvorens een leerling naar huis te sturen neemt de school contact op met de ouders of verzorgers om deze op de hoogte te brengen van het voornemen om de leerling naar huis te sturen. De school biedt de ouders en de leerling zo spoedig mogelijk nadat de schorsing is opgelegd de mogelijkheid tot een gesprek met betrekking tot het schorsingsbesluit.

De Commissie is van oordeel dat de directeur gemeten aan de hiervoor geformuleerde eisen onzorgvuldig heeft gehandeld door G die overstuur was, zonder voorafgaand overleg met de ouders met de taxibus naar huis te (laten) sturen. De Commissie acht het voorts onzorgvuldig dat de school zich in eerste instantie op het standpunt heeft gesteld dat de ouders genoeg moesten nemen met het verhaal van G zelf over de reden van de schorsing. De schriftelijke mededeling van de reden voor de schorsing en van de duur ervan hebben de ouders pas vijf dagen na de schorsing ontvangen, derhalve toen de schorsing feitelijk al geëindigd was. Vervolgens heeft het nog negen dagen geduurd eer er een gesprek heeft plaats gevonden met de ouders en G. De directeur heeft hiervoor geen verklaring gegeven.

De Commissie verklaart de klacht jegens de directeur gegrond, voor zover het betreft de uitvoering van het schorsingsbesluit.

De Commissie adviseert het bestuur om een regeling met betrekking tot de maatregel tot schorsing vast te stellen met in achtneming van hetgeen de Commissie hiervoor heeft overwogen.

De Commissie adviseert voorts de klachtenregeling aan te passen in die zin dat zij vermeldt dat de gang naar de klachtencommissie te allen tijde openstaat voor klagers en niet alleen, wanneer op school de interne klachtenprocedure is doorlopen.

05/06 N-21, Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs, 6 april 2006

De klacht is afkomstig van de heer X, vader van de minderjarige E X, leerling van de Y-basisschool.

De klacht is gericht tegen D, directeur van de Y-basisschool en de heer E, bovenschools directeur.

E is leerling van de Y-basisschool. Klager is gehuwd geweest met de moeder van E. Na de scheiding woont E bij zijn moeder, die als enige ouder met het ouderlijk gezag is belast.

De Y-basisschool heeft onvoldoende zicht op de PDD-NOS-problematiek van E. De school wordt in haar houding gestijfd door de moeder van E. Deze ontkent dat hij PDD-NOS gediagnosticeerd is.

In samenhang daarmee meldt klager dat de school geen leerlingvolgsysteem voor sociale vaardigheden heeft, ondanks het feit dat de Onderwijsinspectie al vijf jaar aandringt op invoering daarvan. Het ontbreken van een dergelijk leerlingvolgsysteem heeft zijn weerslag op de wijze waarop de school met de problematiek van E omgaat.

Een gesprek dat klager op 20 december 2005 met de groepsleerkracht van E zou hebben, is een dag van tevoren door de heer D afgelast. Daardoor is klager informatie onthouden.

Bij activiteiten van de school waarbij ook ouders worden verwacht, wordt klager niet genodigd. Het uitsluiten van klager en het beperken van de informatieverschaffing aan hem werken voor E nadelig uit. Het wordt klager namelijk onmogelijk gemaakt om op basis van zijn inzicht in de PDD-NOS problematiek van E adviezen aan de school te geven.

Klager en zijn gewezen echtgenote zijn sinds hun echtscheiding in een groot aantal moeilijkheden verwickeld. Deels hangt dat samen met een verschil in inzicht in de wijze waarop met de kinderen moet worden omgegaan. Over de vraag of E als PDD-NOS gediagnosticeerd moet worden beschouwd, verschillen de ouders van mening, evenals over vraag wat voor hem de juiste begeleiding is. Een en anders eist van de school-directie een behendig laveren.

De Commissie ziet de klacht tegen deze achtergrond.

Waar de klacht inhoudt dat de school te weinig toegerust zou zijn om met de PDD-NOS problematiek van E om te gaan, overweegt de Commissie dat namens aangeklaagden is aangegeven dat op de school voldoende kennis, inzicht en vaardigheid aanwezig zijn om hem de meest juiste begeleiding te bieden. Als er problemen zijn, is de moeder van E als de met het ouderlijk gezag beklede ouder, de gesprekspartner voor de school. Klager is in 2004 enkele keren op school geweest om informatie te geven over "het spectrum van autisme". De school heeft die informatie voor kennisgeving aangenomen.

Er zijn geen feiten en omstandigheden aangevoerd die de conclusie wettigen dat de school in haar begeleiding tekort zou schieten.

Ten aanzien van dit onderdeel verklaart de Commissie de klacht ongegrond.

Een ander onderdeel van de klacht houdt in dat de school op een verwijtbare manier tekort schiet door niet over leerlingvolgsystemen voor sociale vaardigheden te beschikken. Ter staving daarvan heeft klager rapportage van de Onderwijsinspectie uit 2005 overgelegd. Namens de school is aangegeven dat die rapportage aangeeft dat uit de overgelegde rapportage juist blijkt dat zij op alle onderdelen voldoende presteert. De Inspectie constateert ook 'dat de school in voldoende mate gebruik maakt van een samenhangend systeem van instrumenten en procedures voor het volgen van de prestaties van de leerlingen'.

De Commissie komt op grond van de documentatie tot de bevinding dat de school ten aanzien van haar taken met betrekking tot het leerlingvolgsysteem handelt als van haar verwacht mag worden.

De Commissie verklaart de klacht op dit punt ongegrond.

Een ander onderdeel van de klacht heeft betrekking op het een dag van tevoren eenzijdig afzeggen van een met klager gemaakte afspraak.

De Commissie beoordeelt dit onderdeel in het licht van het volgende:

Op 20 december 2005 zou klager een gesprek hebben met de groepsleerkracht van E. Diens rapport zou daarin aan de orde komen.

Op 14 december 2005 ontving de heer D een bericht van de advocaat van E's moeder. In het bericht werd een juridische procedure in het vooruitzicht gesteld, als er informatie over E aan klager zou worden verstrekt. Informatieverschaffing aan klager zou niet in het belang van E zijn.

Het bestuur zag zich toen genoodzaakt om de heer D te instrueren het geplande gesprek uit te stellen teneinde eerst juridisch advies in te winnen. Dat advies kon op korte termijn niet worden uitgebracht.

De heer D heeft op 19 december 2005 per e-mail klager van een en ander op de hoogte gesteld.

Bij brief van 23 februari 2006 kon aan klager worden gemeld, welke informatie hem kon worden verschaft.

Naar het oordeel van de Commissie heeft de heer D, gelet op de problematische situatie die na de scheiding van E's ouders is ontstaan, na ontvangst van het bericht van de advocaat gehandeld met de behoedzaamheid die van een schooldirecteur in vergelijkbare omstandigheden verwacht mag worden.

De Commissie verklaart het onderdeel van de klacht dat gericht is tegen het eenzijdig afzeggen van de afspraak, ongegrond.

Ten aanzien van het onderdeel van de klacht dat inhoudt dat klager willens en wetens wordt afgehouden van schoolactiviteiten overweegt de Commissie dat namens aangeklaagden is aangegeven dat de relatie tussen klager en zijn zoon dermate moeizaam is, dat de school gegronde redenen heeft om ontmoetingen tussen hen niet in het belang van E te achten.

De heer D heeft, teneinde het risico van dergelijke ontmoetingen te vermijden, in redelijkheid kunnen besluiten klager zo min mogelijk bij schoolactiviteiten te betrekken.

De Commissie verklaart op dit punt de klacht ongegrond.

04/05 Z-23, Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs, 8 november 2005

De klacht is afkomstig van mevrouw X, moeder van de minderjarige J en H Y, leerlingen van de Z- basisschool. De klacht is gericht tegen mevrouw S, als leerkracht en adjunct-directeur verbonden aan de Z- basisschool.

Klaagster heeft na het beëindigen in 2004 van haar relatie met de heer Y, de vader van J en H, aangeklaagde dikwijls in vertrouwen genomen over wat haar in haar privé-leven bezighield. Haar functie als leerkracht van een van de kinderen gaf de nodige betrokkenheid bij wat klaagster na haar scheiding doormaakte. De vertrouwelijke gesprekken die in dat verband zijn gevoerd, beperkten zich niet tot kwesties die met de schoolgang van de kinderen samenhangen.

Met het aan aangeklaagde verstrekken van vertrouwelijke informatie is klaagster doorgaan tot de dag waarop zij van de heer Y had vernomen dat hijzelf een relatie had gekregen met aangeklaagde. Deze nieuwe relatie bestond toen reeds geruime tijd.

Aangeklaagde heeft misbruik gemaakt van het in haar gestelde vertrouwen door als aanspreekpunt te blijven optreden, toen zij door de verandering van haar persoonlijke omstandigheden niet meer voldoende afstand ten opzichte van klaagsters problemen in acht kon nemen.

Voor de kinderen van klaagster, met name voor de jongste, van wie aangeklaagde de groepsleerkracht is, is een zeer verwarrende situatie in de hand gewerkt.

Aangeklaagde heeft de klacht gemotiveerd weersproken. Kernpunt van haar verweer is, dat, aan het voeren van vertrouwelijke gesprekken met klaagster een einde is gemaakt, toen zijzelf een relatie had gekregen met de gewezen partner van klaagster. Van enige rolvermenging bij haar is geen sprake geweest.

Onbetwist is dat klaagster na de beëindiging van haar relatie met de heer Y, met aangeklaagde vertrouwelijke gesprekken heeft gevoerd over kwesties die zich niet beperkten tot de schoolomgeving van de kinderen.

Eveneens is onbetwist dat in februari 2005 de gewezen partner van klaagster aan haar heeft medegedeeld dat hij een relatie had met aangeklaagde.

De verklaringen van klaagster enerzijds en die van aangeklaagde anderzijds over het tijdstip van het ontstaan van de nieuwe relatie lopen te zeer uiteen om een eenduidig beeld op te kunnen leveren. De Commissie heeft dan ook niet kunnen constateren of aangeklaagde is doorgestaan met het innemen van haar vertrouwenspositie gedurende de tijd dat zij al een relatie had met de heer Y en daardoor het vertrouwen van klaagster heeft geschonden.

De Commissie verklaart in die zin de klacht ongegrond.

Een tweetal bijzonderheden geeft de Commissie reden tot nadere overweging:

Aangeklaagde heeft ter zitting aangegeven dat zij in januari 2005 contacten heeft gehad met de heer Y, wat resulteerde in een gezamenlijk etentje aan het eind van die maand.

Het had, gelet op haar positie op de school van de kinderen van klaagster, op de weg van aangeklaagde gelegen om in ieder geval eind januari 2005 aan klaagster te melden dat zij contacten had met de heer Y, die verder gingen dan het strikt zakelijke. Dat zij dat heeft nagelaten en daardoor bij klaagster de indruk heeft gewekt dat zij een vertrouwenspositie kon blijven innemen acht de Commissie laakbaar.

De Commissie acht het eveneens laakbaar dat, toen het bestaan van de relatie met de heer Y onomstotelijk vaststond, aangeklaagde het mededeling doen daarvan aan klaagster aan hemzelf heeft overgelaten. Een functionaris van de school waarop kinderen zitten die in verband daarmee een vertrouwenspositie inneemt bij een bepaalde ouder, dient zelf de omstandigheden te melden die tot een herijking van die positie aanleiding geven. Het bestaan van een relatie met de gewezen partner van de desbetreffende ouder levert een dergelijke omstandigheid op.

Voor wat betreft deze bijzonderheden acht de Commissie de klacht gegrond.

04/05 Z-31, Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs, 12 december 2005

De klacht is afkomstig van de heer en mevrouw R, klager en klaagster, ouders van de minderjarige E R, gewezen leerlinge van de Y-basisschool, die door de R.K. Stichting in stand wordt gehouden. Zij is gericht tegen mevrouw K, leerkracht op de Y-basisschool en moeder van de minderjarige P K, leerlinge van de Y-basisschool en tegen de Y-basisschool

E, geboren in 1993, is in 1998 op de Y-basisschool gekomen. In groep 3 was E meermalen het slachtoffer van pesteringen van een groep leerlingen

In groep 4 had E ook weer last van pestgedrag van klasgenootjes. P.K bleek daarbij dikwijls een leidende rol te spelen.

In groep 5 werden de pesteringen erger. Mevrouw K was toen de groepsleerkracht van P en E. P heeft toen andere meisjes verboden om met E te spelen.

Klaagster heeft dat schooljaar mevrouw K aangesproken op de pesteringen, zowel in haar hoedanigheid van moeder als die van groepsleerkracht. Mevrouw K heeft toen toegezegd P tot de orde te zullen roepen in haar gedrag tegenover E. Zij kwam toen tot de conclusie dat de beschuldigingen jegens P gegrond waren en dat er maatregelen getroffen zouden worden. Afgesproken is toen dat, als het kwaad weer de kop op zou steken, klaagster dat zou melden aan mevrouw K.

Dit bleek echter niet voldoende te zijn. Aan de pesteringen kwam geen einde.

In groep 6 kreeg P steeds meer de meisjes uit de groep onder haar invloed. Zij zag daarvoor kans E steeds meer in een isolement te brengen. Bijna niemand wilde meer met E spelen.

Klaagster heeft toen mevrouw K weer aangesproken op het gedrag van haar dochter. Ditmaal leidde dat niet tot corrigerend optreden van mevrouw K.

De pesteringen bleven doorgaan. Een triest hoogtepunt daarin was dat P zelfs kans zag om zo te manipuleren dat een invalleerkracht voor het front van de klas E belerend ging doen toespreken, omdat zij P zou plagen. Het gevolg daarvan was dat E zeer overstuurd werd. Zij verklaarde thuis nooit meer naar school te willen.

Klagers hebben zich toen gewend tot de toenmalige directeur, de heer N, om hem van de ernst van de situatie te doordringen. Zij kregen van hem de indruk dat hij het probleem serieus zou aanpakken. Het enige wat klagers echter van de heer N. hebben vernomen was de mededeling in het voorbijgaan dat hij met het probleem bezig was. Toen mevrouw K vernam, dat klagers het probleem aan de directeur hadden voorgelegd, bleek zij zeer beledigd te zijn. Zij wilde geen woord meer met klagers wisselen.

Op de Y- basisschool zijn er nog gesprekken geweest tussen E en P onder toezicht van een juffrouw S. Deze hebben uiteindelijk niet tot blijvend positief resultaat geleid.

Tot corrigerend optreden tegen P is het ondanks aandringen van klaagster niet gekomen.

In groep 7 bleek het tij niet meer te keren. De groep pesters werd steeds groter. Uiteindelijk stond E door toedoen van P helemaal alleen.

Klaagster heeft nog aan de groepsleerkracht voorgesteld om P te doen observeren.

Dat voorstel is niet gevolgd. De desbetreffende groepsleerkracht zou niet weten hoe dat moest plaatsvinden. Uit die constatering begreep klaagster dat voor de Y- basisschool het inroepen van externe hulp uitgesloten was.

Klagers vreesden dat in groep 8 het kwaad zou voortwoekeren. De toestand was inmiddels dermate onhoudbaar geworden dat E bang was en onzeker over haar toekomst. Mede omdat de Y- basisschool geen zekerheid wist te bieden omtrent het wel of niet plaatsten van de meisjes in de verschillende groepen 8, hebben klagers besloten voor E tenslotte een andere school te zoeken. Zij zit nu op een andere school in groep 8.

Klagers hebben twee verklaringen van andere kinderen overgelegd waaruit blijkt dat E gepest werd. In één van de twee wordt de naam van P genoemd.

De indruk van klagers is dat de Y-basisschool teveel rekening heeft gehouden met het feit dat de bron van het pesten de dochter van een leerkracht is en daardoor niet doortastend heeft willen optreden. Door een te lakse houding van de Y-basisschool hebben pesterijen jarenlang kunnen voortduren.

De beoordeling door de Commissie:

De klacht, gericht tegen de Y-basisschool:

Uit de reactie van het bevoegd gezag blijkt een erkenning van wat klagers de Y-basisschool verwijten.

Uit het naar aanleiding van deze klacht door het bevoegd gezag gehouden onderzoek komt naar voren dat op de Y-basisschool de pesterijen die E zich moest laten welgeval- len onvoldoende onderkend werden, waardoor professionele afstemming binnen het team en een goede communicatie met klagers niet tot hun recht kwamen.

De vertegenwoordigers van de Y-basisschool hebben tegenover de Commissie niet inhoudelijk gereageerd op de ingediende klacht. Namens het personeel is geen verweer gevoerd door bijvoorbeeld onderbouwd weer te geven welke adviezen aan klagers zijn gegeven, welke stellingname het personeel heeft gekozen en welke concrete acties zijn ondernomen binnen het kader van de in de schoolgids omschreven gedragsregels bij pesten.

Inmiddels is een aantal maatregelen tot het tegengaan van pesterij aangekondigd.

De Commissie verklaart de klacht, voor zover die inhoudt dat de Y-basisschool in haar geheel nalatig is geweest, gegrond.

De klacht, gericht tegen mevrouw K:

Klaagster heeft gedocumenteerd aangegeven dat P zich, evenals een aantal andere leerlingen, heeft schuldig gemaakt aan pesterijen, waarvan E het slachtoffer geworden is. Dat E het slachtoffer is geweest van pesterijen is namens mevrouw K bevestigd.

Klaagster heeft een verklaring overgelegd van een kind dat aangeeft dat E het slachtoffer geweest is van pesterijen van P. Deze verklaring is niet namens mevrouw K gemotiveerd weersproken. Voor de Commissie is in voldoende mate aannemelijke geworden dat P bij de pesterijen waarvan E het slachtoffer was, een belangrijke rol speelde.

Klaagster heeft in het midden gebracht dat mevrouw K op de hoogte was van haar klachten over pestgedrag van P en dat zij door klaagster meermalen daarop aangesproken was, met het klemmende verzoek om in te grijpen. In het jaar waarin mevrouw K de leerkracht was van E en P, heeft dat kennelijk geleid tot het treffen van maatregelen, welke echter onvoldoende resultaat hebben opgeleverd.

Met wat daarna aan pesterijen van P aan mevrouw K bekend werd gemaakt, heeft zij volgens klaagster niets gedaan. Klaagster geeft dat in de klacht gemotiveerd aan. Het namens mevrouw K gevoerde verweer bevat geen ontkenning van wat klaagster tegen haar inbrengt.

Voor de Commissie is dan ook aannemelijk geworden dat mevrouw K gedurende de laatste twee schooljaren waarin E op de Y-basisschool zat, niet adequaat heeft gereageerd op wat klaagster aan haar, mede in haar hoedanigheid van moeder, aan pesterijen meldde. Voor mevrouw K waren de signalen van klaagster geen reden om handelend op te treden.

De Commissie komt dan ook tot de bevinding dat mevrouw K ten onrechte niets of in ieder geval te weinig heeft ondernomen om klachten over de pesterijen door haar dochter te voorkomen. Dat een school zelf te weinig doet tegen pesterijen, laat de verantwoordelijkheid van een ouder en leerkracht voor de gedragingen van de aan hun zorg toever-

trouwde kinderen onverlet. De Commissie acht de klacht, gericht tegen mevrouw K, gegrond.

Gelet op de aangekondigde te treffen maatregelen, doet de Commissie geen aanbeveling.

05/06 Z-02, Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs, 28 oktober 2005

De klacht is afkomstig van mevrouw X, moeder van drie leerlingen van de Z-basisschool. Zij is gericht tegen vier leden van de medezeggenschapsraad van de Z-basisschool.

De Z-basisschool kent een schoolraad. Deze bestaat uit de leden van de MR en uit ouders die als adviseur aan het werk van de MR deelnemen. De bedoeling daarvan is dat de betrokkenheid van de ouders bij het bepalen van het beleid van de school een zo groot mogelijke is. De benoeming van schoolraadsleden die niet tevens MR-lid zijn vindt plaats op uitnodiging van de MR en door de MR.

Klaagster is in mei 2004 deel gaan uitmaken van de schoolraad. Op 17 maart 2005 is door de voorzitter van de MR, mede namens de andere leden, het vertrouwen in klaagster opgezegd, hetgeen feitelijk neerkomt op een verwijdering uit de schoolraad. Een motivering is voor het opzeggen van het vertrouwen niet gegeven. De bereidheid om tot een oplossing te komen en daarmee de verwijdering ongedaan te maken ontbreekt bij aangeklaagden.

De Commissie constateert dat het medezeggenschapsreglement van de Z-basisschool geen uitputtende regeling kent voor de benoeming en het ontslag van schoolraadsleden, die niet tevens MR-lid zijn. De schoolraad is geen orgaan dat op grond van een wettelijke verplichting is ingesteld. Om tot een oordeel te komen over de positie van leden van een dergelijk orgaan dient de Commissie te rade te gaan bij algemene beginselen.

Een van die algemene beginselen houdt in dat degene die gerechtigd is een persoon te benoemen, ook die persoon mag ontslaan.

Volgens het medezeggenschapsreglement benoemt de MR ouders die niet tevens MR-lid zijn, tot lid van de schoolraad. Daar vloeit uit voort dat de MR ook de bevoegdheid heeft om de desbetreffende ouders als lid van de schoolraad te ontslaan.

Daarmee onttrekt zich het besluit tot roeyement van klaagster uit de schoolraad en haar niet opnieuw benoemen aan het oordeel van de Commissie.

De Commissie kan wel een oordeel geven over de wijze van totstandkomen van het genomen besluit. De Commissie constateert in dat verband dat de redenen die tot het roeyement hebben geleid voor klaagster niet duidelijk zijn gemaakt. De brief waarin aan klaagster het opzeggen van het vertrouwen in haar kenbaar wordt gemaakt, bevat daarvoor geen redengevende feiten en omstandigheden.

In de brief van de voorzitter van de MR gericht aan klaagster, wordt uitdrukkelijk meegedeeld dat niet op haar verzoek om het opzeggen van het vertrouwen schriftelijk te motiveren wordt ingegaan.

Zelfs in de brief van aangeklaagden gericht aan de Commissie wordt aan het slot aangegeven, dat voor het roeyement geen duidelijke feiten zijn aan te wijzen. Het gaat, aldus de bewuste brief, om 'gevoel, vertrouwen, intonaties en houding'.

De Commissie verklaart de klacht in zoverre gegrond dat het besluit tot roeyement van klaagster lijdt aan een motiveringsgebrek. Wat al aan gronden voor het gestelde gebrek aan vertrouwen in klaagster is aangevoerd, kan naar het oordeel van de Commissie het besluit niet dragen.

Klaagster kan zich met recht door de voorzitter en de leden van de m.r. onheus bejegend voelen.

De Commissie beveelt aan het m.r.-reglement te verduidelijken op het punt van de positie van het schoolraadslid dat niet tevens m.r.-lid is, waaronder diens mogelijk tussentijds ontslag.

05/06 Z-05, Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs, 27 januari 2006

De klacht is afkomstig van de heer en mevrouw W, wonende te A, ouders van de minderjarige T W, gewezen leerling van het H-college.

Zij is gericht tegen de heer S, docent aan het H-college en mevrouw M, directeur van het H-college.

In het schooljaar 2004/2005 zat T in de eindexamenklas van het gymnasium. De heer S, docent Nederlands, heeft T in dat schooljaar voortdurend dwarsgezeten. Het daaraan voorafgaande schooljaar maakte de docent het T ook al moeilijker dan noodzakelijk was.

Aan het begin van het schooljaar 2004/2005 wilde het H-college T vanuit de zesde klas weer in de vijfde plaatsen. De reden daarvan was dat de heer S T'schrijfdossier voor Nederlands, dat hij in de vijfde klas af had moeten hebben, niet had goedgekeurd. Uiteindelijk is besloten dat hij in de zesde klas zou mogen blijven, wanneer het naar het oordeel van de heer S goed zou komen met het schrijfdossier.

De heer S heeft door het schrijfdossier af te keuren T op een willekeurige manier behandeld, aangezien zijn collega-docent Nederlands minder hoge eisen stelde aan het schrijfdossier.

De heer S heeft in het schooljaar 2004/2005 T als zondebok behandeld. T werd afgerekend op wat de klas fout deed. Daarbij ging van het sarcasme van de heer S een intimiderende werking op T uit, waardoor zijn presteren onder druk kwam te staan.

De relatie van T met de heer S was ronduit slecht te noemen. T bleek voor Nederlands laag te scoren. Voor een spreekbeurt kreeg hij maar een 3,6.

De moeilijkheden met de heer S maakten het T onmogelijk zich op het schrijfdossier te concentreren. Op 29 april 2005, de laatste dag van de inlevertermijn, heeft T het dossier pas af kunnen geven. De heer S heeft het dossier vervolgens afgekeurd. Correctie was toen niet meer mogelijk. T kon daardoor niet meedoen aan het eindexamen.

Aan het schrijfdossier van andere leerlingen werden minder strenge gesteld dan aan dat van T. Er is zelfs een kennelijk geval van fraude tussendoor geglipt, waar niets aan gedaan is. Bij T was daardoor de indruk gewekt dat het met zijn schrijfdossier ook wel goed zou komen.

Los van het formeel aanvechten van het besluit tot uitsluiting van het examen hebben klagers op 13 mei 2005 hun bezwaren tegen de heer S aan mevrouw M, de directeur, voorgelegd. Zij hebben aangegeven dat voornamelijk de handelwijze van de heer S debet was aan de problemen waarmee T in zijn eindexamenjaar te maken had.

De schriftelijke reactie van mevrouw M van 23 juni 2005 raakte echter niet de kern van de zaak. Zij gaf aan dat zij een gebrekkige werkhouding van T als voornaamste oorzaak zag van diens moeilijkheden.

Vervolgens heeft mevrouw M het T onmogelijk gemaakt het eindexamenjaar op het H-college over te doen. De heer S zou namelijk in het nieuwe schooljaar aan alle eindexamenklassen Nederlands geven. De mogelijkheid van een andere docent Nederlands op het H-college werd dus voor T bij voorbaat uitgesloten.

T zet nu elders zijn opleiding voort.

De heer S heeft naar voren gebracht dat hij in het schooljaar 2004/2005 de eindexamenleerlingen in het algemeen en T het bijzonder tegemoet is getreden, zoals hij volgens de gestelde voorschriften moest doen. Het beoordelen van het schrijfdossier van T heeft volgens de heer S dan ook niet op een strengere wijze plaatsgevonden dan het toetsen van het dossier van andere leerlingen.

Klagers hebben niet aannemelijk gemaakt dat er sprake is geweest van feiten en omstandigheden, die tot de gevolgtrekking kunnen leiden dat T het slachtoffer is geweest van onheuse bejegening door de heer S.

Uit wat klagers hebben aangevoerd kan de Commissie niet afleiden dat de heer S valt tegen te werpen dat zijn handelwijze er de oorzaak van is geweest dat het T onmogelijk is gemaakt om het eindexamen af te leggen. Het moet hem vanaf het begin van het schooljaar duidelijk zijn geweest wat de consequenties konden zijn van het inleveren van het schrijfdossier op een moment waarop correctie daarvan niet meer mogelijk was. T heeft dan ook zichzelf in de positie gebracht dat het kunnen afleggen van het examen voor hem problematisch werd.

De heer S heeft aangegeven wat de reden was om T een 3,6 voor een spreekbeurt te geven. Voor het houden van de spreekbeurt stond een minimumtijd van vijftien minuten. T is ver beneden die tijd gebleven. Daardoor schoot de spreekbeurt reeds op een wezenlijk punt tekort.

Voor zover de klacht inhoudt dat de wijze waarop de heer S T heeft benaderd, een demotiverend en blokkerend effect op hem heeft gehad, oordeelt de Commissie dat het door klagers naar voren gebrachte daarvoor geen aanwijzingen oplevert.

Bovendien hebben klagers, voordat T bleek te zijn uitgesloten van het eindexamen, nooit de heer S tijdig aangesproken op datgene waarin hij in zijn optreden tegenover T tekort zou zijn geschoten.

Voor zover klagers betogen dat mevrouw M ten onrechte de heer S heeft ontzien, kan de Commissie hen daarin niet volgen.

In de brief van 23 juni 2005, gericht aan klagers, geeft mevrouw M aan dat zij de bezwaren die klagers tegen de heer S hebben aangevoerd, serieus heeft onderzocht en op grond daarvan tot een afwijzing is gekomen. Op wat klagers hebben aangevoerd is door haar gemotiveerd ingegaan.

De Commissie kan klagers wel toegeven dat er tussen de door hen op 13 mei 2005 kenbaar gemaakte bezwaren tegen de heer S en de verzending van de brief van mevrouw M op 23 juni 2005 veel tijd heeft gelegen. Daaraan kent de Commissie evenwel geen doorslaggevende betekenis toe, aangezien ook een snellere reactie van mevrouw M de situatie voor T niet anders had gemaakt.

De klacht houdt ook in dat het T onmogelijk is gemaakt om het laatste schooljaar op het H-college over te doen, omdat de heer S aan alle eindexamenkandidaten les zou gaan geven. Daardoor zou T weer met diens wijze van optreden worden geconfronteerd.

Voor de Commissie staat voorop dat het aan de schoolleiding is om de lesverdeling te maken, op basis daarvan het lesrooster op te stellen en daarmee uit te maken welke leerkrachten de eindexamenleerlingen begeleiden. Alleen voor zover ter discussie staat dat de schoolleiding in redelijkheid een bepaalde keuze niet had kunnen maken, kan de Commissie daarop ingaan.

Van redenen om de werktoedeling aan de heer S strijdig te achten met een verantwoord schoolbeleid is de Commissie niet gebleken.

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

7 DE HUISHOUDELIJKE VERGADERINGEN VAN DE COMMISSIES EN HET OVERLEG (VAN DE VOORZITTERS) VAN DE COMMISSIES

Geschillen-, bezwaren- en klachtencommissies voor het katholiek onderwijs

De geschillencommissies zijn in een huishoudelijke vergadering bijeen geweest op 17 mei 2006. Op 21 september 2005 hebben de voorzitters van de commissies overlegd met de instandhouders van de commissies over onder meer de begroting.

Bezwarencommissie functiewaardering confessioneel bve

Op 13 december 2005 vond de jaarlijkse bijeenkomst plaats van de Bestuurscommissie van de Stichting Rechtspraak en geschillenregeling confessioneel bve met de onder de stichting ressorterende commissies. Bij deze bijeenkomst is de algemeen secretaris van de commissie aanwezig geweest. Bij die gelegenheid zijn de vacatures in de commissie aan de orde geweest en is verslag gedaan van de werkzaamheden van de commissie.

DE WEBSITE VAN DE GESCHILLEN-, BEZWAREN- EN KLACHTENCOMMISSIES: WWW.GESCHILLEN-EN-KLACHTENCOMMISSIES.NL

Op de website is de samenstelling van de commissies te vinden.

Van de commissies zijn op de website alle uitspraken integraal en alle adviezen samengevat te vinden.

Op de website zijn ook te vinden de samengevatte uitspraken vanaf 1992 van de commissies voor geschillen medezeggenschap voor het algemeen onderwijs (SGO), voor het protestants christelijk onderwijs (BPCO), voor het katholiek onderwijs (VBKO), voor het openbaar onderwijs (VOS/ABB), en voor de bijzondere scholen op algemene grondslag (VBS).

De website van de geschillen-, bezwaren- en klachtencommissies is gelinkt met de website van de Commissie van beroep voor het katholiek primair onderwijs in Noord-Nederland, de Commissie van beroep voor het primair onderwijs in Zuid-Nederland, de Centrale Commissie van beroep voor het katholiek voortgezet onderwijs, en de Commissie van beroep voor het confessioneel middelbaar beroepsonderwijs.

Verder zijn op de website te vinden:

- de reglementen van de commissies;
- de jaarverslagen die de commissies eerder hebben uitgebracht;
- de model-klachtenregeling voor het primair en voortgezet onderwijs; en
- het advies van de werkgroep 'verbetering klachtenregeling'.

Tenslotte treft men op de website de integrale teksten van de publicaties van de mrs. Marie-Ginette de Bont-Hanenkamp, Antoinette Cluitmans-Souren en Hessel Nentjes aan.

Op het moment van het verschijnen van dit jaarverslag van de commissies vindt er een ingrijpende restyling van de website van de commissies plaats.